

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

צבעים בידיים טובות

אני אוהבת אנשים
ששמים
את הצבע שלהם
על השולחן
מיד בהתחלה
אני נהנית להחליף איתם
מכחולים
משהו בי נהיה בגוון שלהם
ומשהו בהם
מקבל
מהגוון שלי
אני אוהבת
צבעים
מים
פתוחי ידיים
שמלטפים את עצמם
עלי
וכל רצונם
לתת לי
אור
חדש.

חלי ראובן

עלון מס' 1504 – 24/11/17

פתיח

לא בכדי אני חתום עשרים וחמש שנים על ידיעות אחרונות, מה שקרוי היה פעם 'העיתון של המדינה', עד שמישהו שם לב שזו אמירה מתנשאת שהולמת משטרים שלא בדיוק היינו רוצים להידמות להם. ואז בא 'העם החליט קפה עליתי ועוד מיני שימושים זולים במינוחים לאומיים ללא נטל ההוכחה.

נחזור לידיעות- העיתון שלי. אני אוהב מאד לקרוא את ניתוחי הכלכליים חברתיים המבריקים של סבר פלוצקר, שדומה שאוצר הידע שבלום באיש אחד משול לאוניברסיטה שלמה. אני מעריך מאד את תבונתו ושכלתנותו הבלתי מתפשרת של בן דרור ימיני, למרות שלא פעם אני חולק על עמדתו. אני תאב בשקיקה לרשימותיו הייחודיות של יהודה נוראל- איש משכיל, ידען וחכם ברמות, עם כתיבה שנונה שלא מעגלת פינות. דלוק על עופר פטרסבורג כתב הנדליין הבלתי נלאה, שידוע הכל לפני כולם. וראשון בין שווים הוא 'הצעיר בחבורה', נח קליגר בן התשעים ושתים, ניצול שואה זקוף וגאה שמביא לתודעת הציבור את שוועתם של מאות אלפי ניצולים קשי יום.

אבל את ידיעות אחרונות אני קונה בשקיקה בעיקר בגלל איש אחד. דקל בנו שמו, שבאשמתו הישירה אני ממשיך מבלי הניד עפעף לשלם את 111 השקלים מדי חודש בחודשו. דקל הוא אוניברסיטה מהלכת של חידות, תשבצים, תשחצים, תשבצי היגיון סודוקו, חידאתו, קאקורו, והכל על בסיס יומי ומאתגר מאד. אני מתחיל את קריאת העיתון על פי רוב בפתירת תשבץ היגיון, אח"כ חידאתו, מה שנותן לי תיאבון רוחני לקרוא את שאר מדורי העיתון. דקל בנו איננו עיתונאי במובן המקובל של המילה, אבל בגאונותו המאתגרת הוא גורם לי להימנות על העיתון שהיה הכי נפוץ במדינה עד שבאו החינמונים.

אין לי ספק שדקל בנו, על ארבעים ומשהו שנותיו, ראוי לפרס על מפעל חיים מיוחד וייחודי בתחום העיתונות.

שבת שלום,
אבנרון

ממזכיר הקיבוץ

יונתן אלתר על ענייני ציבור ועניינים אישיים

שיתופי פעולה. אלו שני צעדים קטנים לכל קיבוץ – בדרך לקהילה מאוחדת גדולה.

קווי טבריה

פנו אלי חברים בשאלה למה קו 25 היוצא מטבריה דרך ביג-פוריה מגיע רק עד קיבוץ אפיקים ולא עד אשדות יעקב.

הפניתי את השאלה לצחי בוכניק, עוזר מנכ"ל המועצה האזורית שאחראי על התחום הזה במועצה. צחי סיפר לי שהוא עוסק בשאלה הזאת כמעט מידי יום. הבעיה, כך מסרה לו חברת האוטובוסים, שאפיקים מוגדרים כ"תחנת קצה" ואשדות יעקב לא מוגדרת כך ולכן האוטובוסים לא יכולים להגיע לאשדות יעקב, צחי הבהיר לי שהם לא מקבלים את ההסבר הזה של חברת האוטובוסים ועושים מאמצים יום-יומיים לשנות את ההחלטה. לסיום אמר צחי שיש מקום לאופטימיות ובסופו של דבר קו 25 יגיע גם לאשדות יעקב.

איפה הצעירים?

אתמול חגגתי (גם שאול) יום הולדת. האמת, חשבתי שאני חוגג יום הולדת 51 כי כך אני מרגיש. ואז שלח לי חבר את התמונה המצורפת. שם כתוב שהחודש לפני 45 שנה סיימתי קורס טייס.

וואו! מכיוון שלא יכול להיות שסיימתי את הקורס בגיל 5 ומכיוון שאני זוכר שסיימתי את הקורס בגיל 21 יוצא שאתמול מלאו לי 66 – מי היה מאמין?

הסוף בעמוד הבא

צעד קטן לקיבוץ

רכזת התרבות, אתי דוד, הפיקה 2 סדרות טיולים. סדרת טיולים למשפחות עם ילדים וסדרת טיולים למבוגרים. הטיול הראשון לשתי הסדרות תוכנן לשבת 11.11.17.

עקב מיעוט נרשמים, היה צריך לבטל את שני הטיולים ואז העלתה אתי רעיון להציע את הטיול גם לשכנינו מצפון. אדוה מהקיבוץ הצפוני חששה שבגלל ריבוי משפחות עם ילדים בקיבוצה ההרשמה לטיול המשפחות תהיה גדולה מידי ולא יהיה מקום ולכן לא פנתה למשפחות והטיול... בוטל. למבוגרים היא הפנתה את ההצעה.

וכך לטיול המבוגרים יצאה קבוצה מעורבת של 13 משתתפים מאשדות איחוד (לאחר ששלושה נרשמים ירדו בבוקר, כל אחד מסיבה אחרת) ו-9 משתתפים מאשדות מאוחד. האווירה באוטובוס ולאורך כל הטיול הייתה טובה מאד אפשר היה אפילו לחוש בהתרגשות שנבעה מהיחוד המיוחד הזה וכמובן גם ממזג האוויר הנפלא של אותה השבת מהמראות המרהיבים של עתיקות ציפורי ומהסברים והסיפורים של המדריכה האגדית חדוה הדר. בסופו של הטיול הבטיחו לעצמם משתתפי הטיול המשותף הזה, להמשיך ולטייל ביחד. ואכן יש כבר את הטיול הבא שיצא בשבת 16.12 לווואדי ניסנאס בחיפה. אני ממליץ לאנשי +50 משני הקיבוצים להצטרף לסדרת הטיולים הזאת על ידי הצטרפות לקבוצת הווטסאפ המעורבת (איחוד ומאוחד) של הטיולים האלה. הקבוצה מנוהלת ע"י אתי דוד.

ועוד צעד

צוות משותף של אשדות איחוד ומאוחד עובד על הפקת אחר הצהריים של כף לחיילי שני הקיבוצים האירוע יתקיים בבית אייל ב 22.12. ויכלול ספא, פעילות, בשר על האש ועוד

שתי פעילויות הנ"ל מוכיחות ש-65 שנה אחרי הפילוג כבר אפשר לעשות דברים ביחד. החינוך כבר משותף ויש מקום להמשך

גשם בשדות / אורה לוטן

ממזכיר הקיבוץ – המשך
 המשך - בקשר ליום הולדתה ה - 66

*בשדות היבשים fe ארצי
 צדיין יורד עט
 אולי בלכותו fe הסתיו
 להרטיב צלילים לחים
 את שדות הצמק,
 את שדות ההר,
 את שדות חלואותי.
 שהנצח יחבק
 את יופיו fe הצמק -
 אותו צמק שהוא ביתי
 בית חלואותי.*

*אי שט במרחקים
 היו חלואות נצורים
 אק המרחק לא יאמן.
 עד שהמים החדשים
 כיסו את חלואות נצורי
 והפכו את הארץ לבית.
 בית לנו ולילדינו,
 בית מתחת לשמים
 המלריאים את אור הנצורים
 שבצבר הפא רחוק
 היה צברנו החלואי
 שהתעט...*

העיתון "ידיעות הקיבוץ" של השבוע שעבר עסק בנושא צעירים הביאו שם את רשימת הצעירים המשפעים מקרב התנועה הקיבוצית. כולם אנשי חזון וערכים, פורצי דרך, יזמים בלתי נלאים, אנשי הגשמה וביצוע, חולמים ושוברי תקרות זכוכית של מגדר וגיל. סופר שם על רינת שפרן (39) משניר - מנהלת אגף הדרכה ברשויות המקומיות, משרד הפנים, צח אקשטיין (34) - מנכ"ל אוניברסיטה בעם", עו"ד יאיר מרום (39) משער העמקים - יו"ר הקיבוץ ויו"ר קיבוץ גבעת השלושה, נרי שוטן (34) משפיים - ממקימי קואופרטיב בחקלאות "לעבדה ולשמרה" של דרור ישראל, ליאור שמחה (41) מנצר סירני - מנהל קהילה בקיבוץ, תהילה עופר בר-אור (36) רגבים - בעלת חברה לפרוייקטים בתחום האנרגיה, עו"ד דרומי חכים מפלך - מנכ"ל האגודה שיתופית אופק, ד"ר שני שנהר-צרפתי (40) מגשר - מנהלת מעבדה בבית החולים איכילוב, יעל ברקן-דולב (37) מטריית צבי - יו"ר קהילה, יובל בדולח (33) מעברות - מנכ"ל תוצרת הארץ", אורלי גביש-סוטו (39) חניתה - מנהלת עסקים באגשי"ח חניתה, און ריפמן (35) ממעלה החמישה - סמנכ"ל חינוך בתנועת השומר החדש. ואז שאלתי את עצמי, איפה הצעירים שלנו? למה הקיבוץ שלנו מנוהל על ידי מבוגרים? האם זה אנחנו, המבוגרים שלא מאפשרים לצעירינו לצמוח?

מסבירים לי על הקושי שיש למשוך צעירים מוכשרים, שמנהלים קריירה משמעותית לתפקידי ניהול בקיבוץ, שהם גם קשים, גם לא מתגמלים וגם כרוכים במחיר אישי... כאשר חלק מהאתגר הוא, שבסיום הקדנציה קשה לחזור ולהשתלב בשוק העבודה היות והתפקיד בקיבוץ הוא כמעט שורה ריקה בקורות החיים, ויחד עם זה, קראתי בעיתון ההוא על אנשים צעירים המנהלים עניינים גדולים מחוץ לקיבוץ וגם שותפים בקיבוץ בנושאי קליטה, חינוך, תרבות ומביאים חדשנות ואמונה באדם ובערכים עתיקים וחדשים גם יחד. כמי ששימש בתפקיד ממזכיר הקיבוץ בגיל 35, אני קורא לכם, אנשים צעירים בואו לקחת על עצמם את ניהול הקיבוץ הזה.

כנס ההנהגות הקיבוצים ה-5 איפה הייתי השבוע?

בכל הקיבוצים, שיוך דירות מעסיק את כל הקיבוצים. ובניסיון להבין את הנושא, הבנתי שזה עניין מורכב ביותר, המון עורכי דין עוסקים בו וההסברים ששמעתי בנושא הזה רק סיבכו לי את התמונה. כל הקיבוצים עוסקים בפנסייה, בביטוח בריאות, בהתמודדות עם משברי המים והחלב וחיפוש מקורות צמיחה ופיתוח כלכלי.

הכנס עסק גם בשאלת **מעורבות הקיבוצים בחברה הישראלית**. לדוברים ולמשתתפים היה ברור שהתנועה הקיבוצית הייתה פעם, בעיקר עד מלחמת ששת הימים (לפני 50 שנה) תנועה משמעותית בחברה הישראלית. תנועה שהקימה ישובים בכל רחבי הארץ, תנועה ששמרה על הגבולות, שמרה על שטחים ירוקים, פיתחה חקלאות מודרנית, קלטה עלייה, הקימה מערכות חינוך משמעותיות, הובילה יחידות חשובות בצ.ה.ל ושעכשו... זה לא כך. עכשו אנחנו תנועה לא משמעותית, לא נחשבת, לא משפיעה.

יותר מזה, הממשל של היום וגם חלק מהציבור רואה בנו נצלנים ומפריעים לערים שלידינו להתפתח.

הדוברים בכנס ציירו תמונה לפיה מדינת ישראל נמצאת היום במשבר חריף: שחיתות, התרחבות פערים חברתיים, השתלטות דתית, עליית הגזענות, על רקע זה אומרים הדוברים יש חשיבות רבה שנחזור להיות תנועה משמעותית ומשפיעה (כמו שעושה, למשל, הציונות הדתית). אנחנו חיים בבועה אומרו הדוברים, חייבים לפעול, חייבים לעשות מעשה, חייבים לקחת אחריות חברתית ואזרחית, אחרת...

בערבים היו קטעים של הרפיה כמו מופע של חנוך דאום, מופע של "שלושתינו" שלוש קיבוצניקים לשעבר: חנוך יובל, אורי הרפז ודורית ראובני.

וכידוע, בכנסים האלה יש חשיבות רבה גם לרווחים שבתכנית, מפגשים ושיחות עם קולגות ואנשי מקצוע.

תודה שאפשרתם לי להשתתף בכנס הזה.

שבת שלום - יונתן אלטר

נשיאת בית המשפט העליון, השופטת בדימוס דורית ביניש, יו"ר המחנה הציוני ומפלגת העבודה אבי גבאי, מנכ"לית ביטוח חקלאי מורלי דורי, שר הביטחון לשעבר משה יעלון, יו"ר ועדת הכספים ח"כ הרב משה גפני, חברים וחברות פורצי דרך: ד"ר שושן הרן (בארי), ברוריה סלע (מעברות), אדם זיו (סאסא). ד"ר יועז הנדל, יו"ר מרצ זהבה גלאון, ח"כ אורלי לוי-אבקסיס, ח"כ איתן ברזיש, ח"כ חיים ילין, רשם האגודות השיתופיות עו"ד מירון הכהן, מנכ"ל ויו"ר הרשות הממשלתית למים גיורא שחם, אפרת שפירא-רוזנברג ואבשלום הרן מנכ"ל משקי הקיבוצים, הם רק חלק מהדוברים והדוברים ב"כנס ההנהגות" החמישי, בו השתתפתי בימים שני-רביעי של השבוע במעלה-החמישה. מאשדות השתתפו בכנס גם עפרה פייקוב - מנהלת אגף חינוך במועצה האזורית ורונית איתן מנהלת קליטה צמיחה דמוגרפית במועצה האזורית.

בכנס לקחו חלק כ- 500 ממלאי תפקידים מ- 217 קיבוצים בכל רחבי הארץ. בין ההרצאות התקיימו מעגלי שיח בנושא "הקיבוץ כחברה משימתית". ומושב לימוד בנושאים שונים וביניהם - ציפיות מנהיגות הקיבוצים מאגפי התנועה, ביקורת בקיבוץ-חובה או זכות? (לאור תיקון תקנות אגודות שיתופיות: על ביקורת ומבקר), השינוי המבני שעוברת מערכת הבריאות בישראל והשפעתו על הקיבוץ וחבריו, מה לקיבוץ ולקואופרציה, עשייה ציבורית פוליטית (האתגר הבא של הצעירים בקיבוץ), הבנייה בקיבוץ- ובכל זאת נוע תנוע?, עבודת נערים - זה לא משחק ילדים, ניהול- משילות- מנהיגות - אתגרי ניהול הקיבוץ בעידן הרב ערוצי, משברים בחקלאות: המים והחלב ועוד...

3 ימים של העשרה ודיונים משמעותיים.

מה למדתי שם?

למדתי בכנס שרוב הקיבוצים עוסקים באותם עניינים. יחסי הרחבה קיבוץ מעסיקים את כל הקיבוצים שיש בהם הרחבה. תכנון הרחבת הקיבוצים ובנייה חדשה מול ר.מ.י ומול ועדות תכנון קשים

ממנהל הקהילה

גם במקרה זה פורסם קול קורא לכלל חברי הקהילות להציג את מועמדותם. להלן שמות המועמדים:

אשדות איחוד		אשדות מאוחד	
נציג ציבור	נציג הורים	נציג ציבור	נציג הורים
	אסנת מזרחי	חיה אלגריסי	אלון גלבע
	הלה ברקן	תיקי קינן	לילך אזבל
	מיכל פרידל		מיקי הראל
	ענבר אלתר		
	שלומי הינדי		

להזכירכם, עפ"י החלטת מועצת החינוך הנוכחית, יבחרו שני נציגי הורים (הורים לילדים מגיל לידה ועד י"ב) ונציג קהילה אחד מכל קיבוץ. היו"ר יבחר מרשימת מועמדים המשותפת לשני הקיבוצים. לצערי, בשלב זה טרם הוגשו מועמדותות לתפקיד היו"ר ואני קורא לחברים הרואים עצמם מתאימים לבוא ולהציג את מועמדותם. אנצל את ההזדמנות להודות לחברי מועצת החינוך המסיימים את תפקידם. אמנם לא יצא לנו לעבוד זמן רב ביחד אבל גם בזמן קצר התרשמתי שיש לנו "צוות לעניין". בעזרתכם הרווחו הקהילות גוף אחראי ושקול. גוף הרואה את מכלול ההיבטים החברתיים והקהילתיים תוך קיום דיון מכובד, מכבד ועניני. אני חושב שמועצת החינוך היא מיקרו קוסמוס לשיתוף הפעולה החיובי, הבונה והפורה בין שתי הקהילות בחינוך ובנושאים נוספים.

המשך בעמוד הבא

מי שמגיע לעמק הירדן באוגוסט לא יכול להאמין שמתישו יכול להיות כאן גשום וקריר.

אבל בסוף זה הגיע, ואחרי קיץ ארוך מתחילים לראות ניצנים מבורכים של חורף, הבוקר התחיל לרדת גשם ובחוף נעים, צלול וקריר.

הלוואי שהחורף הקרוב לא יאכזב ויביא אתו גשמי ברכה רבים ככל האפשר.

אסיפת חברים – "נוף אשדות":

ביום שלישי 12/12/17 בשעה 20:30 תתקיים אסיפת חברי "נוף אשדות". על סדר היום:

1. עדכונים שוטפים
2. שינויים בתקנון האגודה הקהילתית (מסמך המרכז את השינויים יועבר לעיון הציבור לפני האסיפה).
3. הצגת המועמדים לחברות בוועד הנהלת "נוף אשדות".
4. אישור תקציב האגודה לשנת 2018 (הצעת התקציב תועבר לעיון הציבור).

אני מזמין את כל החברים לבוא ולהשתתף באסיפה.

בחירות לוועד הנהלת "נוף אשדות":

ועד ההנהלה הנוכחי מסיים את תקופת כהונתו בסוף שנת 2017.

לאור זאת, פרסמנו קול קורא לחברי האגודה (ראו בהמשך) המזמין להתנדב לחברות בוועד ההנהלה.

בסופו של יום מהוה ועד ההנהלה מועצת המנהלים ומנהיגות פורמלית של הקהילה.

זה המקום בו נקבעת המדיניות ומתקבלות ההחלטות הנוגעות למכלול ההיבטים החברתיים והקהילתיים של כולנו.

אני מזמין את כל החברים המעוניינים, להגיש את מועמדותם בהקדם.

בחירות למועצת חינוך:

במהלך דצמבר נקיים בחירות לחברות ב"מועצת החינוך" אשר מהוה גוף מנהל למערכת החינוך המשותפת של אשדות יעקב (איחוד ומאוחד).

ממנהל הקהילה - המשך

לצורך כך קיימנו בחודש האחרון מספר פגישות עם מתכננים וקבלנים וכן סיורים במספר בריכות באיזור.

חשוב לי להדגיש כי "בריכה קיבוצית" הנה בסופו של יום בריכה פרטית אשר אמורה לשמש את הקהילה ומתוקף כך העלות שלה אינה מבוטלת.

מאידך במידה והעלות תתחלק על כלל החברים ניתן להגיע לעלות סבירה ואף נמוכה מעלויות מנוי במקומות אחרים.

אסור לשכוח כי הבריכה במצבה הנוכחי צריכה לעבור שדרוג וגם תהליך זה עולה לא מעט כסף.

אני חושב שלמרות העלויות קיימת חשיבות גדולה, ובעיקר באיזור עמק הירדן, לקיומה של בריכה נעימה, אינטימית ותקנית באשדות יעקב. בריכה שתהווה מקום כינוס ומפגש בלתי פורמלי לילדים, נוער מבוגרים ובני הגיל השלישי בתקופת הקיץ.

תוצאות עבודת הצוות יובאו להחלטת הציבור בתקופה הקרובה.

מגרש כדורסל:

בשעה טובה קיבלנו אישור לתקציב של 145,000 ₪ מהמועצה האזורית לצורך שדרוג מגרש הכדורסל.

בנוסף, נתן הוועד המקומי את הסכמתו להשתתפות ("מציינג") לתקציב המועצה בסכום נוסף של 27,000 ₪ ועל כך תודתנו.

עם קבלת האישורים התקציביים הסופיים נתחיל בתכנון ולאחר מכן בביצוע השיפוץ עצמו.

אני מאמין ומקווה כי לקראת פסח נוכל להתחדש במגרש משופץ.

עד כאן העדכוניים.

אני ממשיך ומזמין את כל חברי הקהילה ליצור קשר בכל נושא, להציף קשיים ובעיות, להעלות יוזמות מכל סוג ולהתנדב לצוותים ולועדות השונות. בקיצור.. להיות מעורבים.

חורף נעים, חם בבית ורטוב בחוץ.

גלעד גורן

מנהל האגודה הקהילתית "נוף אשדות"

גיבוש תוכנית ותקציב 2018:

החל מתחילת חודש נובמבר ולקראת סוף השנה, התחלנו לגבש את תוכנית העבודה וממנה לגזור את התקציב לשנת 2018.

לצורך כך אנו מקיימים פגישות עם בעלי התפקידים השונים וכן עם מובילי יוזמות שונות המעוניינות להשתלב בפעילות הקהילתית.

אני תקווה כי התוכנית והתקציב שנגבש ישקפו נכונה את השאיפות והכיוונים של הקהילה ויתנו מענה לצרכים הקהילתיים ככל האפשר.

אני מזמין את מי שמעוניין ליזום פעילות או לקדם רעיון עם הקהילה ועבורה להפגש איתי ולאפשר לי לשלב את היוזמה בתוכנית העבודה.

כלבים:

בתקופה האחרונה הגיעו אלי מספר תלונות על כלבים המסתובבים באופן חופשי ברחבי הקיבוץ, מפחידים ואף תוקפים ילדים ומבוגרים, טורפים בעלי חיים כגון טווסים, ארנבות וחתולים, ומשאירים אחריהם "מזכרות ריחניות" על הדשאים והמדרכות.

כל קהילה ועל אחת כמה וכמה קהילה קטנה ואינטימית כמו שלנו מבוססת קודם כל על התחשבות בזולת. כך נוכל לשמור על האופי הקיבוצי והמיוחד של היישוב ומאידך להמנע מפגיעה בגופו, ובמרחב האישי של האחר.

אני מבקש מכל בעלי הכלבים להקפיד ולשמור על הכלבים, להמנע מלאפשר להם להסתובב בשעות היום והערב.

מבעלי הכלבים הגדולים ובעלי הפוטנציאל התוקפני (גם אם למראית עין) אני מבקש להקפיד שלא לאפשר לכלב להסתובב חפשי וללא פיקוח.

אי שמירה על נורמות אלה תאלץ אותנו לפנות אל הרשויות המוסמכות בבקשה שיטפלו בתופעה.

בריכה:

כפי שפורסם בעלון האחרון, צוות של מספר חברים פועל לגיבוש מתווה להפעלת הבריכה ע"י הקהילה ולמענה בשנים הקרובות.

תושבי ההרחבות חייבים לשלם בעבור שירותים גם אם החליטו לפרוש מחברות באגודה הקהילתית

יתערב ביהמ"ש בתוכן ההסכמות אלה שבין הנקלט לבין הקיבוץ.

עו"ד מיכי דרורי ראש המחלקה משפטית בתנועה הקיבוצית מסביר: "בית המשפט העליון מאשר הלכה למעשה את הפסיקה הקיימת כי שהאגודה הקהילתית אינה רשאית להשיג את גבולו של הוועד המקומי בכל הנוגע לשירותים שהאגודה מספקת לתושבים ולגביית מס מוניציפלי. אולם, הוא קובע שאין כל מניעה שהאגודה תספק שירותים המהווים תוספת לשירותים המוניציפליים שעליהם אמון הוועד המקומי, ותשלום כזה אינו בגדר מס. בית המשפט קובע כי מבחינה עובדתית הוכח שבשריד אכן ניתנו שירותים נוספים כאלו".

עו"ד מיכי דרורי. "אי חברות באגודה לא משחררת מתשלום לאגודה.

עו"ד דרורי מדגיש: "לצערנו, בית המשפט העליון מאשר את הפסיקה הקיימת כי התניית העברה של זכויות קנייניות בהצטרפות הנעבר לאגודה הקהילתית, היא פסולה ועל כן בטלה – וזאת בשל הפגיעה הגלומה בה בזכות הקניין של התושבים ובעקרון היסוד של חופש ההתאגדות וחופש מהתאגדות כאחד. אולם בית המשפט העליון קובע כי הכרה בזכותו של תושב לפרוש מהאגודה הקהילתית, אינה גורעת מהצורך להסדיר בהסכם את המשך השירותים הניתנים לו על ידי האגודה הקהילתית, ואת התשלום בגינם".

בפס"ד קובע בית המשפט בין השאר כי במקרה של שריד, למשל: "החיוב הכספי מהווה תמורה, המשולמת על ידי התושבים עבור שירותים קהילתיים הניתנים להם מאת האגודה במגוון תחומים, ובין היתר: שמירה, חינוך, פעילויות תרבות, בריכה וכיוצא באלה. שירותים כאמור ניתנים לכלל התושבים ביישוב – בין אם הם חברי האגודה, ובין אם פרשו ממנה. מדובר אפוא בחיוב חוזי, העומד בפני עצמו. הוא אינו מותנה בחברות באגודה... כל עוד האגודה

המשך בעמוד הבא

הרכב השופטים קבע כי עזיבת האגודה אינה משחררת את התושבים הפורשים מתשלום לאגודה של סכומים המעוגנים בהסכם בין הצדדים ואשר מהווים תשלום נוסף עבור שירותים שמספקת האגודה מעבר לשירותים המוניציפליים המסופקים ע"י המועצה האזורית והוועד המקומי.

בשבוע שעבר התקבל פסק דין חשוב בבית העליון, בהרכב בראשות המשנה לנשיאה כבוד השופט סלים ג'ובראן, כבוד השופטת ענת ברון וכבוד השופט נועם סולברג, שעניינו הסדרת החיוב בתשלומים על שירותים של תושבי הרחבות בקיבוצים ובמושבים. פס"ד התקבל בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת שפסל את חיובם של מתיישבים בשכונת הרחבה בקיבוץ שריד, בתשלומים בגין שירותים קהילתיים הניתנים לתושבים מאת אגודה שיתופית קהילתית המאגדת הן את חברי הקיבוץ והן את המתיישבים בהרחבה (שאינם חברי הקיבוץ). את הקיבוץ ואת האגודה הקהילתית ייצגו עוה"ד עומר כהן וגיל דגן, ממשרד שלמה כהן.

עו"ד עומר כהן מציין: "פס"ד שריד קובע הלכה חשובה המשפיעה על כל האגודות השיתופיות, ועיקריהן: קודם כל, אין מניעה לגבות תשלומים מעבר לתשלומי הוועד המקומי, בגין שירותי יתר שרשויות היישוב מעניקות לחברים/תושבים. שנית, אין מניעה לגבות מהתושבים תשלום לפי "סל שירותים אחיד" ולא דווקא לפי צריכה בפועל – זאת מתוך הכרה באורחות החיים הייחודי לקיבוצים – ולכן מוקנית להם הזכות לקבוע סל שירותים אחיד ולגבות עבורו תשלומים מכלל התושבים ביישוב, ולבסוף, חובת התשלום חלה מכוח הסכם גם על מי שהפסיקו חברותם באגודה הקהילתית הפועלת ביישוב.

המשמעות העיקרית של פסה"ד מבחינת הקיבוצים שניתן תוקף להסכמי הצטרפות עליהם חתמו משתכנים מול הקיבוץ ערב הצטרפותם לקיבוץ – ונקבע כי לא בנקל

תושבי ההרחבות חייבים לשלם - המשך...

עו"ד דרורי מסכם את פסה"ד: "בית המשפט העליון מאשר לצערנו את הפסיקה שקובעת שלא ניתן לחייב תושבי הרחבה קהילתית להיות חברים באגודה הקהילתית, אולם מוסיף וקובע כי עצם עזיבת האגודה אינה משחררת את התושבים הפורשים מתשלום לאגודה של סכומים המעוגנים בהסכם בין הצדדים ואשר מהווים תשלום נוסף עבור שירותים שמספקת האגודה מעבר לשירותים המוניציפליים המסופקים ע"י המועצה האזורית והועד המקומי. בית המשפט גם מכיר בחשיבות חברתית והקהילתית הייחודית של מהות גביית התשלומים כתשלום כולל, ולא כתשלום ספציפי עבור כל שירות ושירות. בית המשפט אף רומז, שבנסיבות אלו עזיבת האגודה ע"י הפורשים אינה צעד נבון, מכיוון שבכך הם נוטלים מעצמם את האפשרות להשפיע באופן דמוקרטי במוסדות האגודה על תקציב האגודה והיקף התשלומים אותם ידרשו לשלם".

מתוך אתר הקיבוצים 5/11/17

מלך ומו!

לאתי רון

לאנר רון

לניסואי הבת סת'ו עם ברוך

רוך אור למהנה!

הקהילתית מספקת את שירותיה לכלל תושבי היישוב, אין מקום לשחרר דווקא את התושבים שפרשו מן החברות בה מחובת התשלום עבור שירותים אלה".

יש לציין כי הרכב השופטים בעליון גם מכיר בערכי הקהילה בקיבוץ, ומוסיף וקובע, כי אין מקום לכפות על הקהילה את העקרון של תשלום ישיר עבור כל שירות בנפרד, כפי שהציעו תושבי ההרחבה ובית המשפט המחוזי, מכיוון שמדובר לא רק בהתערבות בלתי מוצדקת בעקרון חופש החוזים, אלא "שתוצאתה של התערבות כזו עלולה להיות הרסנית לפועלה של האגודה ומשכך גם למרקם חיי הקהילה ביישוב... נראה כי גביית תשלום נפרד בגין כל שירות ושירות חותרת תחת אורחות החיים ביישוב – המבוססים על ההנחה שלפיה שימוש חופשי במתקנים הציבוריים (בבריכה), במתקני הספורט, במועדון, בספרייה וכו') הוא חיוני לגיבוש המרקם הקהילתי. גביית תמורה בגין השירותים בהתאם לצריכה בפועל מאיינת אפוא את צביונו הייחודי של היישוב, המתאפיין בלכידות חברתית ותרבותית".

בית המשפט גם מוסיף וקובע כי לא מדובר כאן בכפייה חד צדדית של התשלומים כי: "היקף החיוב הכספי וטיבה של התמורה הניתנת בגינו, עומדים בכל שנה לבחינה והחלטה מחדש של האגודה הקהילתית. חברות באגודה מאפשרת לכל אחד מהתושבים לקחת חלק ואף להשפיע על עניינים אלה. הכוונה היא לזכותם של חברי האגודה לבחור ולהיבחר למוסדותיה, ולהשתתף באסיפה הכללית המאשרת את התקציב השנתי. כוחו של התושב הבודד להשפיע על מהות והיקף התשלום לאגודה אמנם מוגבל מבחינה זו שהוא כפוף לדעת רוב החברים בה; ואולם להבדיל מביטול חד צדדי של חובת התשלום החוזית, מנגנון זה עולה בקנה אחד עם הרעיון הקהילתי והצביון החברתי של היישוב, ומאפשר את קיומו של הסכם המשתכנים תוך גמישות והתאמה של חובת התשלום לתנאים משתנים ולאורך זמן".

בחינוך החברתי

יחוג לכל ילדי בסיוע מרכז עידן, המועצה האזורית ומשרד החינוך. הכוונה הייתה להפעיל 3 חוגים שונים לילדי שכבות ד'ה' בעלות מזערית של 200 ש"ח לשנה. להפתעתנו לא הייתה היענות מספקת לחוגים ולכן אנחנו מפעילים כיום חוג אחד בלבד ("המדען הבשלן" בהובלת מכללת כנרת). הילדים שנמצאים בחוג לומדים מדי שבוע דברים חדשים וגם נהנים ביותר. זה המקום לומר שעדיין לא מאוחר להצטרף לחוגים – כמובן שבצורה מסודרת דרך עופרה בבית כולל 'צפצפה'.

ביום ו' האחרון (17/12) יצאו ילדי אי-ז' להשתתף בפעילות קהילתית איזורית בהובלת ארגון 'לקט ישראל'. יחד עם עוד רבים מיישובי העמק והסביבה התנדבו הילדים בקטיף אשכוליות אדומות בפרדס של קיבוץ מסדה – תרומה למשפחות נזקקות. מרגש ומחמם את הלב לראות את השתתפות הילדים מכלל השכבות בפעילות חשובה וחינוכית זו.

השנה החלטנו לציין את יום הזיכרון לרצח ראש הממשלה יצחק רבין בטקס קהילתי משותף לשתי הקהילות. צוות התנועה הפועל ביישוב (צור, רוני ושי) הפיקו וערכו טקס מכובד ומרשים, אשר התבסס כל כולו על חניכי הקן בכלל השכבות. היה יפה מאוד לראות את הילדים עולים לבמה, מקריאים, רוקדים ושרים וניכר היה שהם עסקו בנושא וטרחו ללמוד לקראתו.

הטקס התקיים במועדון 'בית קרפ' ושמחתי לראות שהגיעו אליו לא מעט מחברי הקהילות.

השנה החלטנו לקיים שלושה תהליכים (שונים) במקביל בשכבה הצעירה (ז'ח') ובחברת הנעורים. בשכבות ז' ו- ח' אנחנו מקיימים תהליך בן שלושה מפגשים עם מנחה מהמרכז לנפגעות תקיפה מינית. התהליך עוסק במין, מיניות ועוד סוגיות סביב נושא זה, אשר מעסיק את הנערים

המשך בעמוד הבא

*עס ראען, הא מרטיב את נאנוס יוס
הקיץ, עס ראען, הא מרטיץ את אק
הדרכים*

*עס ראען, הארפסת כולפה רחוצה היא,
עס ראען, וריחות לכרונות fe חאסין*

כמעט חודשיים עברו מאז העדכון האחרון ובחינוך החברתי, כמו תמיד התרחשות רבה. בחודש אוקטובר עוד הספקנו לבלות את חופשת הסוכות ומיד לאחריה נכנסנו ל'מסדרון' ארוך של שגרת פעילות והדרכה, אשר יוביל איתנו בבטחה עד לחג החנוכה בעוד כשלושה שבועות.

בבתים הצעירים השלמנו את קליטת המדריכים והחניכים ובתקופה האחרונה אנחנו עוסקים בבניית וגיבוש הקבוצות, כל בית בהתאמה לגיל הילדים.

בימים אלו החל שיתוף הפעולה עם מכון כנרת למוגנות הילד ומזה כשבועיים אנחנו מארחים בבתים הכוללים 'אלה' ו'חצבי' סטודנטים ממכללת כנרת, הנמצאים בשנתם השנייה ללימודי ניתוח התנהגות יישומית, בהנחייתו של פרופסור רולידר, אשר מבצעים תצפית על הפעילות והנעשה בבתים. בסיומו של שלב התצפיות נתכנס ביחד עם הסטודנטים ועם הפרופסור בכדי ללמוד ולהבין מה ואיך יש ביכולתנו לשפר ולטייב בפעילות המערכת והמדריכים.

בחודש אוקטובר השלמנו את ההיערכות וכל הנדרש על מנת להתחיל בהפעלת תכנית 'ניצנים' (תכנית הוזלת הצהרונים) בשיתוף פעולה עם המועצה האיזורית. לצערי מימוש התכנית מעט מתמהמה, בשל העובדה שמדובר בתכנית חדשה אשר כולנו לומדים ביחד כיצד להפעילה. בימים אלו ממש אנחנו אמורים לקבל עדכון מהמועצה על הפניית המשאבים שהובטחו, ועדכון בנושא יימסר באופן פרטני להורי שכבות א' – ב'.

בשלהי חודש אוקטובר, לאחר חופשת סוכות התחלנו להפעיל באשדות יעקב את פרויקט

בחינוך החברתי - המשך

ארגון הטקס, כולל הא"ש לילה, היה כל כולו מעשה ידיהם של המד"צים בהנחיה והובלה של רכז הפעילות צור, הקומנר רוני והמשי"צית שי.

היה משמח לראות את ההורים שבאו לטקס הסיום ולקחו חלק בשמחה.

לפני כחודש הוחלט בקיבוץ אשדות יעקב איחוד על קליטתה של קבוצת עבודה סינית אשר תשוכן במגורי גרעין צבר. בצמוד לכך הוחלט על העתקתו של מועדון חברת הנעורים. קיימתי מספר פגישות וסיור עם יונתן אלטר, מזכיר הקיבוץ, בנושא זה.

בסופו של תהליך סוכם כי מועדון חברת הנעורים יועתק למועדון שמשמש כיום את גרעין צבר (בחלק הדרומי של המבנה). מימוש המעבר יהיה בקרוב, בהתאמה להגעתה של קבוצת העבודה.

בסוף השבוע האחרון, בני ובנות י"א מכלל הארץ והעמק, ובתוכם גם מאשדות יעקב, בילו בסמינר י"א של התנועה הקיבוצית. סמינר זה אשר הינו 'חדש' באופן יחסי (כחמש שנים). מטרת הכנס הינן בחירה אישית במסלול של אחריות חברתית; העצמת מקום מדריך הנוער; מיצוב תפיסת ההתיישבות כערך; חיזוק היצירה העצמית אל מול מגמות הצרכנות.

כפי שגם דיווחתי בעבר החל משלהי שנת ההדרכה הקודמת אנחנו נעזרים במלווה פדגוגית אשר נפגשת איתי ועם הצוותים. מי שמלווה אותנו היא סנדרה קליירהוף, אשר עובדת מטעם אגף חינוך ומשימות של התנועה הקיבוצית. סנדרה הינה אשת חינוך ותיקה אשר, עובדת במספר לא מבוטל של קיבוצים ומביאה עימה הרבה שנות ניסיון וידע בתחום החינוך החברתי והחינוך בכלל.

בשבועות הקרובים אנחנו עומדים להשלים שני תהליכים שארכו זמן לא מועט. בשבוע הקרוב יוצגו לציבור תוצרי תהליך 2020 ולאחר מכן תתקיים הצבעה בשתי הקהילות

סוף בעמוד הבא

והנערות בשלבים השונים של גיל ההתבגרות. לפני כיתה ז' כבר סיימו את המפגשים ובימים אלו מתקיימים המפגשים של שכבה ח'.

בחברת הנעורים אנחנו מקיימים תהליך בן חמישה מפגשים עם מוטי פיקלנר, עו"ס העוסק בהנחיית קבוצות ומפגשים עם נערים בגילאי תיכון וליווי שלהם. במסגרת מפגשים אלו נפגש מוטי מספר פעמים רק עם הנערים ולאחר מכן יתקיימו פגישות גם עם ההורים. הפגישות עוסקות בהתנהגויות מסוכנות, לחץ חברתי וסוגיות נוספות בהקשרים אלו. דניאל, מדריכת הנעורים, אשר מלווה את הנערים במפגשים, מספרת כי לוקח זמן לנערים ולנערות להיפתח, לשתף ולהשתתף, אולם בסך הכול המפגשים מעניינים ומעלים לדיון סוגיות חשובות בהן עסוקים הנערים.

לפני כשבועיים נפתחה שנת המצוות ב'אופן רשמי'. בבוקר יום ו' (10/11) זינקו חמש קבוצות של הורים וילדים מכיתה ז' ל"מירוץ בעקבות הבוס הגדול". בניצוחו של גיא צליל (שכאן המקום להודות לו על ההפקה המושקעת) השלימו הצוותים משימות שונות ומגוונות ברחבי הקיבוץ ומחוצה לו, ובסופו של דבר הגיעו עד לחוף ירדן-כנרת שם קינחו בארוחת בוקר משותפת לסיכום הפעילות המוצלחת. את הפעילות הובילה מיכל פרידר מדריכת כיתה ז', יחד עם דניאל וצוות מצומצם (אך איכותי) של בני חברת הנעורים.

בעוד כשבוע ימשיכו בני ובנות המצווה להשבעה המסורתית ולאחריה יבקרו באתר 'גשר הישנה' – ערש הולדתו של קיבוץ אשדות יעקב.

לפני כשבוע חגגנו ביחד עם כלל מדריכי וחניכי קן אשדות יעקב את 'חג המעלות'. הוא צויין בא"ש לילה שעברו החניכים ובסיומו טקס אש מרשים. חג המעלות נועד לציין את תחילתה של שנת הפעילות של הקן ובו למעשה כל שכבה עולה שלב.

בחינוך החברתי - המשך

בואו נלמד את ילדינו

מיכל זק

בואו נלמד את ילדינו
 את מדעי הלב.
 כי מי ילמד אותם חמלה
 בארץ הסקטארטאפ והאקזיט
 בארץ הסלפי והוטסקאפ
 במדינה של חמש יחידות,
 במדינת ההשדדות.
 בואו נלמד אותם לאהב
 את כלבי הרחוב
 ולא לדרוך על נמלים. כמו פעם.
 להסתכל בעיניים.
 להסתכל בעיניים.
 ולא לקחת את הטלפון ליד ככל פעם שנוגעים להם בלב.
 בואו נלמד אותם שירה.
 בואו נלמד אותם שמחה.
 כי השמחה מתחבאת בחול,
 והשירה בענפי העץ.
 בואו נשתל עץ בואו נלטף חתול. בואו
 נסתכל למוצה בעיניים ונניח לה תודה על שהיא מנסה.
 בארץ היש עתיד והתג מחיר וחשיימינג,
 בואו נדבר על רגשות למען השם.
 חכה. עלבון. אמפתיה.
 למען יראו וייראו-
 וילמדו ויהיו בני אדם.
 בואו נחזר להרגיש משהו.
 בואו נחזר לכתב שירים.

נושאים שהוחלט עליהם במסגרת עבודת
 הצוות האסטרטגי שעסק בתהליך. אני קורא
 לכל מי שנושא החינוך החברתי בפרט וחיי
 הקהילה שלנו בכלל חשוב לו, לקחת חלק הן
 באסיפה והן לממש את זכותו בהצבעה
 בקלפי.

במקביל תתקיים הצבעה לבחירה מחודשת
 של חברי מועצת החינוך. חברי מועצת
 החינוך משרתים את הציבור בתפקידם זה
 מאז ספטמבר 14'. בהתאם לבקשה שעלתה
 מן הציבור ישונה הרכב נציגי הציבור
 וההורים במועצמת החינוך ולמעשה המועצה
 תיבחר כולה מחדש. אני מברך ומחזק את מי
 שהעמידו את עצמם לבחירת הציבור וקורא
 לכלל הציבור לקחת חלק בבחירת הנציגים.

אחתום את דבריי בציטוט קצר מתפילת
 עמידה

אֲתָה גִּיבּוֹר לְעוֹלָם, ה', מְחִיָּה מֵתִים אֲמָה, רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

או בפשטות – אאחל לכולנו שנה גשומה
 וטובה!

אמנון אביגדור

מד הגשם

עד הוצאת העלון לאור ביום ה' 23/11/17
 ירדו באשדות 33.5 מ"מ גשם.
 מצפים לעוד!

ב'אשדוטף'

ילדי גן רימון וגן תאנה יצאו לפיקניק משותף ושיחקו יחד בשדרת הזיתים. מפגשים אלו הם חלק מתוכנית עבודה משותפת של הגננות ושלי בליווי יועצת ממשד החינוך ומטרתה לשמור על קשר ולזמן הכרות בין השנתונים. בהמשך מתוכננות פעילויות נוספות.

גן ירוק - ברכות לסילביה מלינגר, גנת גן זית ולצוות הגן על קבלת ההסמכה לגן-ירוק. בגן זית מקפידים על הפרדה ומיחזור חומרים והילדים לומדים לכבד את הטבע ולשמור עליו.

מערכת לומדת ומלמדת - חמש בנות צוות משתתפות בסדרת השתלמויות מקצועיות בחסות מחלקת גיל הרך במועצה. המפגשים מתקיימים אחת לשלושה שבועות ומתמקדים בקבוצות גיל שונות. בנוסף, השנה פתחנו את הגנים לכ-10 תלמידות וסטודנטיות במסלולי חינוך שונים (בית ירח, מכללת אוהלו ומכללת אורנים). לכל אחת מהן יש בית אליו היא מגיעה במועד קבוע ומתלווה למובילה הגנת, ממנה היא לומדת את עבודת החינוך. מפגשים אלו מזמנים לנו חשיבה מחודשת על עצמנו ומעוררים בנו חדשנות ויצירתיות ואנו רואים בכך זכות גדולה ממנה נשכרים שני הצדדים.

זרושים - נשמח לצרף לשורותינו נשים ואנשים המעוניינים להיות חלק מהעשרת הדור הצעיר. מוזמנים להציע את זמנכם וכישוריכם (שח מט, נגרות, שעת סיפור, יצירה, משחקי חשיבה ועוד ועוד...).

יז 2 - אם ברשותכם חפצים ורהיטים שאינכם צריכים, אנחנו בוודאי נמצא להם שימוש במשק הבית וואו בחצר הגרוטאות. ניתן להביא למשרד חינוך (פעוטון לילך) או ליצור איתי קשר ונבוא לאסוף.

לוגו - אנו מזמינים את הציבור להציע לוגו לתאגיד החינוך. מאפייני הלוגו צריכים להביא לידי ביטוי ייצוג של שתי הקהילות תוך התייחסות לתחום החינוכי. את ההצעות ניתן לשלוח למייל

ashdotaf.nihul@gmail.com ורז כהן

ערב צוות מקצועי - ביום ראשון האחרון יצאנו כ-20 אנשי צוות להצגה "ילד על הקשת" שהועלתה בבית גבריאל במסגרת התוכנית "המקצוע הורים". הערב היה מרגש, חשוב ומשמעותי לנו כאנשי חינוך.

על ההצגה-

ההצגה "ילד על הקשת" נוצרה מתוך רצון ליצירה משותפת של מנחת קבוצות הורים ומורה למוסיקה שהיא אם לילד עם צרכים מיוחדים. במהלך המפגשים הקבוצתיים התרחש תהליך שבו כל אחד מהמשתתפים חושף את הקשיים שלו הקשורים בגידול ילד בעל צרכים מיוחדים ובעזרת הקבוצה עושה עוד צעד לכיוון השלמה וקבלה. בהמשך, יחד עם במאית מקצועית הפכו את חומר הגלם לעשרה קטעים ייחודיים המספרים בחכמה ובהומור על חיי היום יום של הורים לילדים עם צרכים מיוחדים -השלמה עם האבחנה, בוושה, יחסים במשפחה, יחס החברה ודעות קדומות. בסוף כל הופעה יש הזמנה לדיאלוג עם הקהל. חשיבותו של הדיאלוג עצומה הן להורים שחווים העצמה והן לאנשי מקצוע שחווים הזדמנות אמיתית וכנה להבין את עולמם של הורים לילדים עם צרכים מיוחדים." (מקור אינטרנטי לא ידוע)

התחדשות - בימים אלו התחדשנו במדרכה. הרחוב הראשי שינה פניו והפך למספר ימים לאתר בניה מגודר. ימי העבודה היוו אתגר, נדרשנו לעבור מסלול מכשולים כדי להיכנס לבתים אך חוסר הנוחות הזמני היה שווה. הפועלים ששברו, ניסרו, חפרו, יצקו ועבדו עם כלי עבודה שונים ורועשים זימנו לילדים חוויה מיוחדת של למידה ומעקב אחר שלבי העבודה השונים וכעת משהושלמה המדרכה אנחנו מקווים שחידוש הנוי בצדיה יושלם גם הוא במהרה.

תודה ליוסי בן פורת שניצח על המשימה ודאג שהדברים יעשו על הצד הטוב ביותר ובזמן קצר ככל שניתן.

שיתופי פעולה בגנים - במסגרת שיתופי פעולה בין הגנים יצאו יחד ילדי גן זית וגן גפן לטיול ויצרו מנדלה ענקית מחומרי הטבע.

חדש על המדף

סיכום מועצת חינוך 14.11.17

מכתבי אָבֶלֶר וְאֶלוֹאִיז
סיפור אהבתם של מוֹרָה ותלמידתו בני המאה ה-12 שהתאהבו זה בזה, אך נישואיהם היו הרי אסון ובני הזוג היו לנזיר ונזירה.
מסיפורי האהבה הגדולים של התרבות המערבית.

שָׁטוּם / ג'ים לסטר
סיפור על אבות ובנים, על אוטיזם בתפקוד נמוך ועל מערכות יחסים בתפקוד נמוך עוד יותר. רומן מלא עוצמה, משעשע, מריר ושובר לב.
זהו ספר על היכולת לִמְחול

להתאהב בגרייס / קריסטל סאתרלנד
הנרי מעולם לא היה מאוהב. הוא רומנטיקן חסר תקנה, לדעתו, אבל אהבה מהסוג המטלטל שמדיר שינה ומנטרל תיאבון טרם נקרתה בדרכו. עד שהגיעה גרייס...

פאני וגבריאֵל / נאוה סמל
סיפור אהבה מופרך כל כך חייב להיות אמיתי.
פאני וגבריאֵל הם לא רק דמויות גדולות מהחיים, מלאות תשוקה ולהט, אלא גם הסבתא והסבא של נאוה סמל הבוחנת את חידת מערכת היחסים הרומנטית והמורכבת שלהם. **מאוד מומלץ.**

מה שאליס שכחה / ליאן מוריארטי
כעשר שנים נמחקו לה, היא קבלה במתנה את עצמה.
מכה קטנה בראש - ועשר שנים הלכו לאיבוד

שבת שלום,
ברוריה

1. אישור פרוטוקול 17.10.17 - הפרוטוקול אושר.
2. השתתפות בני חברת הנעורים במסיבת הפורים של היישובים - מועצת החינוך מאשרת את המלצתה מהשנה שעברה לאפשר כניסה למסיבות של היישובים רק מכתה יב'.
ההמלצה הועברה לוועדי ההנהלה של האגודות הקהילתיות לשם קבלת החלטה.
3. תשלום שכ"ל חודשי בגין הצטרפות מאוחרת למערכת החינוך - אושרה ההצעה לתמחור דיפרנציאלי בגין הצטרפות מאוחרת למערכת החינוך במהלך השנה (תשע"ח). פירוט מחירים יפורסם ע"י מנהלי המערכת.
4. דיווח לקראת הצגת תוצרי 2020 לציבור ב 26.11.17 הוצגו עיקרי הדברים שיוצגו לציבור.
5. עדכון לקראת בחירות מועצת חינוך - ישנם מועמדים משני היישובים לנציגי הורים וציבור במועצת החינוך. תפורסם רשימת המועמדים ע"י מנהל של מערכת החינוך לקראת הצבעה. לתפקיד יו"ר מועצת החינוך לא הוגשה עדיין מועמדות.

שבת שלום,

גדי נחום - יו"ר מועצת החינוך

מלף טוב
לללילה ואפי ללו
להולדת הנכדה - נואה
בת ללללללל ואירי

חילופי משמרות בוועדת ביקורת

אחת הבעיות היא שאתה על פי רוב מבקר נושאים אחרי שהסתיים ביצועם, וברגע שהביקורת ממליצה לבצע תיקונים ושיפורים כלשהם, מסתבר שהתקציב נגמר, ואז הכל מתמסמס.

אם הייתי צריך לתת להנהלת הקיבוץ ציון על תיפקודה מול הביקורת, אומר דודו, הייתי אומר 'סביר, אבל טעון שיפור'. במקריים רבים, הוא מסביר, תוצאת הביקורת, תלויה במבוקרים עצמם ובנכונות שלהם להפנים את שנאמר בדו"ח. היו מקרים שמבוקרים התייחסו לממצאי הביקורת ברמה האישית, דבר שעורר אצלם התנגדויות, וזה הקשה על המשך התהליך. אני שואל את דודו אם זכור לו מקרה בו הנהלת הקיבוץ יזמה נושא ביקורת. אכן כן, הוא משיב. עשינו סקר סיכונים, שלא כל כך התקדם, ואז באה ההנהלה עם הצעה משלה שחילצה אותנו מהמבוי הסתום. אחת ההצעות שהעלינו לקראת סוף הקדנציה היתה לאפשר לחברים שרוצים בכך, לפנות ישירות למבקר ולהעלות בפניו סוגיות שמטרידות אותם, אבל לצערי לא היתה לכך היענות.

אחת המסקנות שלי, אומר דודו, רגע לפני שיסיים את כהונתו, היא שלא להירתע מלעסוק בנושאים רגישים, אך מאידך להמנע ככל האפשר מלהכנס לרמה הפרטנית. מסקנה נוספת היא להביא את תהליכי הביקורת למודעות ציבורית רחבה ככל שניתן, למשל, באמצעות פרסום (סלקטיבי) בעלון הקיבוץ.

דודו ולירון מאחלים הצלחה לוועדה החדשה וישמחו לסייע לה ככל שיתבקשו.

רשם: אבנרון

דודו איתן מרכז ועדת הביקורת היוצאת, מרגיש במידה רבה תחושת מיצוי, וישמח להעביר את המקל לוועדה שזה מקרוב נבחרה, שכוללת את **שאול ינאי**, **חני אופיר**, **יותם בארי ואבנר רון**.

ועדת הביקורת מסיימת בימים אלה שלוש שנים של פעילות די מינורית (לדעת כותב שורות אלה...) שהיא בין השאר תוצר של תקציב נמוך, אדישות ציבורית ואולי קצת עייפות החומר. הועדה הנוכחית שהחלה עם שלושה חברים: **לירון ראובני**, **אלי פאר ודודו איתן** (מרכז הועדה), הצטמקה לשניים בלבד, עם פרישתו של פאר לניהול השכרת הדירות, מצב שהוא לדעת דודו, אבסורדי לחלוטין, וגם אסור על פי התקנון. הפעילות האחרונה שעשתה הועדה בהרכבה המצומצם, היה יצירת תקנון ביקורת חדש שעבר באסיפה, ויחייב להבא גם את הועדה החדשה, כמו כן עסקה בקביעת נוהלים לביקורת על ממצאי ביקורת שהוגשו על ידי הועדה בעבר, לבדוק האם יושמו ובאיזו מידה. המבקר איתן עבדה הועדה הוא **נועם קדמן** מחברת BDO, ושיתוף הפעולה היה משביע רצון, מציין דודו.

אני מעז ושואל את דודו האם לממצאי הביקורת במתכונתם הנוכחית יש שיניים? האם הם נשכניים? האם עבודת הביקורת משפיעה במשהו על אורחות חיינו או שהכלבים נובחים (במקרה הטוב) אך השיירה עוברת. ראוי לציין שעל פי החוק היבש, אגודה שיתופית מסוג קיבוץ לא מחוייבת בוועדת ביקורת. דודו סבור שבשיטה הנהוגה אצלנו, כאשר הועדה כפופה לאסיפה הכללית מחד, אך מספר המשתתפים באסיפות שעוסקות בממצאי הביקורת הוא זעום, לא מתקיים דיון של ממש בממצאים המוגשים, וזה אומר דרשני. דודו מדגיש שוועדת הביקורת של הקיבוץ סוברנית לעסוק בקיבוץ ובעסקיו בלבד, בעוד לינוף אשדות יש ועדת ביקורת עצמאית משלה, וגם לוועד המקומי.

לדודו יש הסתייגות גם לאופן בו מתבצעת הביקורת ועל היכולת שלה להשפיע על חיינו.

סיכת ביטחון

מהנעשה ברפת נטופה

מוסר מוטי רחמים

צוות חרום ישובי (צח"י): מבלי להרחיב יתר על המידה צח"י מטרתו היערכות אירגונית קהילתית למצבי חירום ואסון על מנת לתפקד בצורה מיטבית במהלך האירוע ולחזק את החוסן האישי והקהילתי. אירועי חרום כוללים רעידות אדמה/שריפות/תאונות/אירועי פח"ע. מכיוון שאנו ישוב פריפריאלי ישנה חשיבות מוגברת ליכולת שלנו לתפקד עצמאית באירועי חרום כיוון שלכוחות הביטחון ייקח זמן ארוך להגיע ולהושיע. הנהלת ישוב מבצעת רה-ארגון בצח"י וכל מי שרואה עצמו מתאים ומעוניין נשמח שיפנה אלי או להנהלת הישוב.

- שער הישוב פתוח. ממתנינים ולוחצים על החברה המבצעת להשלים בנייה של שער חדש. ויפה שעה אחת קודם.

- תורנות השמירה של כלל תושבי הישוב נמשכת. תודה לכל התורנים המסיירים. יש לכך תרומה משמעותית לביטחון בשכונות בשעת לילה מאוחרת עת אין עין פקוחה לרפואה.

- כיתת הכוננות היישובית ביצעה החודש אימון דו יומי על ידי הגמר הבקעה. אימון שכול מטרתו שיפור היכולת להגן על הישוב בחרום. תודה לחברי הכיתה. "אם אין אני לי מי לי".

שבת שלום. יונתן ש. -
רבש"צ - 052-354677

השנה הנוכחית מסתמנת כטובה מאד הן מבחינה מקצועית והן מבחינה כלכלית. קיבלנו תוספת של כ-350,000 ליטר למכסת החלב ומכסתנו עומדת עתה על למעלה מ-11 מיליון ליטר!! סך החלב שנשווק יהיה כ-11,300,000, כ-מיליון ליטר יותר מאשתקד. התוצאות הכלכליות כפי שמשקף בסיכומי תמר לביא טובות, ולהערכתנו ב-2018 ישתפרו עוד יותר. את הקיץ הנוכחי עברנו בשלום והתוצאות היו טובות מאד ביחס לקיץ 2016.

(איציק גל מוסיף שבמדד של רווח לליטר חלב שהוא, הפרמטר הכלכלי הכי חשוב, נמצאת רפת נטופה בעשיריה הראשונה בארץ).

תכניות ל-2018

1. ייצור חלב של כ-11,600,000 ליטר.
 2. עליה במוצקים.
 3. עליה במספר הפרות (בשיא נתקרב ל-1,070 ראש).
 4. תוספת מכסה של כ-400,000 ליטר.
- המשימות כבדות אך אפשריות. לחץ יהיה גם על הצוות וגם על הפרות:
 - מכון החליבה יעבוד סביב השעון כמעט ללא הפסקה.
 - לחץ בהמלטות שיחלו באוקטובר וימשיכו עד אפריל – 100-140 המלטות בחודש.
 - היונקיה החדשה מוכיחה את עצמה. גידול העגלות טוב העגלות שיוצאות מהיונקיה בריאות וחזקות, ובעתיד תהינה פרות טובות.

השקעות

מכון חליבה חדש: אנחנו בשלבי קבלת החלטה על החברה המבצעת. לאחר קבלת ההחלטה נתחיל לתכנן את המבנה, ולאחר קבלת אישורים והגשה למכרז אני מקווה שהבניה תתחיל לקראת סוף הקיץ.

- טיפול בשפכים השפכים שעוברים למט"ש לא עומדים בתקנים החדשים בכלל הרפתות בארץ ומתחילת 2018 יוטל קנס. כל רפת מחוייבת לטפל ולהגיע לתקנים החדשים. אנחנו במשא ומתן עם מספר חברות לביצוע הפרויקט.

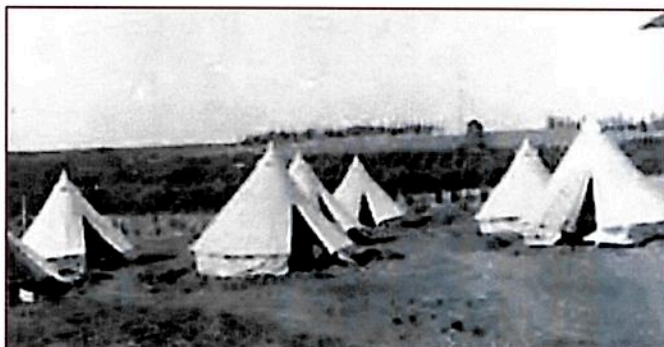
ארכיון אשדות יעקב איחוד

10 חדרים במתבן
10 חדרים באוהלים

חוץ מזה ישנם במתבן 2 חדרים לאנשי מנחמיה ולריפוי שיניים, חדר מרפאה בצריף דלהמיה, חדר לילדים בצריפי גשר, 2 חדרים לרכוז כתיב אי' בבניין ג'.
לשיכון באים בחשבון 221 חבר (כרגע) והם מתחלקים: 74 משפחות, 73 חברים בודדים. עם גמר בניין ז' נצטרך להעביר מגשר לדלהמיה עוד 4 משפחות (שיהיו קשורים בילדים כאן).

הוחלט:

לאשר את חלוקת החברים לדירותיהם ואחרי אישור המזכירות לפרסם אותה. יחד עם זה משאירה הועדה לעצמה את הזכות להביא שינויים ברשימה במקרה הצורך.
לטיפול בדירות נקבעו – אריה נישט וזאבי, לטיפול ברהיטים – פוליה והניה.
לדרוש מהמזכירות ששמירת הנקיון על החדר של אנשי מנחמיה תוטל על הסניטר.
למסור לשבועיים למשתתפים בקורס הדיאטטי 2 חדרים במתבן.
בעניין רהיטים הוחלט לאשר בישיבת המזכירות את ההוצאה ל-24-25 ארונות, מספר שולחנות וספסלים.
היה רצון בוועדת הדירות לסדר בדלהמיה חדר אורחים ל-4-5 מיטות, אך עם מסירת החדרים לילדי כתיב אי' נתבטל הדבר.
עם גמר סידור החברים למקומותיהם, נצטרך לעבד תכנית לשיכון אנשי המתבן וחלק מהאוהלים – במקום אחר.

ספירת מלאי של חדרי המגורים בדלהמיה
בסוף 1936

באמצע דצמבר ב-1936, ביומן מס' 311, דיווחה ועדת הדירות על מצב חדרי המגורים בדלהמיה. צריך לזכור שבאותה עת עמדו להתקבל לחברות 43 חברים, כך שהלחץ על מקבלי ההחלטות בנושא היה עצום. היכן לשכן אותם, בגשר או בדלהמיה? רשימת חדרי המגורים להלן מלמדת היטב ששנתיים לאחר תחילת בניית דלהמיה כבר אז, אפילו יחסית לימינו, דלהמיה היתה גדולה למדי. הרשימה גם מלמדת באיזה תנאים התגוררו האנשים שהקימו את אשדות יעקב. לא נותר אלא להצדיע לאנשים אלה שעמלו כה קשה כדי להעניק חיים טובים לכולנו.
שבת שלום,
שאול ינאי

מועדת הדירות בדלהמיה

לועדת הדירות היו 2 ישיבות, בהן סוכס מספר הגרים בדלהמיה, מקומות מגורה וחלוקתם. ביסוד החלוקה הונח: ותק החבר במקום ומצב בריאותו.
בסך הכל ישנם בדלהמיה 222 מקומות דירה והם מתחלקים:
74 חדרים למשפחות
10 חדרים ליחידים
19 חדרים לרווקים

החדרים נמצאים במבנים הבאים:
29 חדרים בבנייני בטון
23 חדרים בבנייני חמרה
12 חדרים בצריפי דלהמיה
19 חדרים בצריפי גשר

נעים לומר זאת

ופרחים עזי צבע והרבה ירוק, המייפים את חיינו.

אז על כל אלה תודה לך איש יקר. ואסיים בשירה הקולע של נעמי שמר:

”אנישט טוביט באמצע הדרך
אנישט טוביט מאד
אנישט טוביט יודעית את הדרך
ואיתת אפער אצור...”

ברכה פונדק

מזל טוב!
אנוסה חלק ובן זואה יואל
אהואדת הבן - רני
מזל טוב אמשחה!

מזל טוב!
אמיכל ואיא טופר
אהואדת הבת -
אחות אשיאה ואילט
אברכה ויוסי זואטי
אהואדת הנכדה
מזל טוב אמשחה!

”נעים לומר זאת”, הייתה פינת פירגון קטנה ודי קבועה בימיו של ישעיהו פונדק כעורך העלון. בכמה מילים טובות לאנשים שעשו מעשים טובים וראויים, ניתנה לציבור אפשרות להכיר ולהוקיר.

”אנשים טובים באמצע הדרך” נמצאים אצלנו גם היום ואני רוצה להפנות מבט אל דובי שושני.

השבוע התקיימה פגישה במועדון ”פעמיים כי טוב”, דובי פנה אלי להרצות על משהו באמנות, ואני שמאד אוהבת את הקהל הביתי נעניתי בשמחה.

הגעתי למועדון שהיה מסודר לתפארת, מואר ונעים, עם כיבוד מתאים עליו אחראית השותפה הנאמנה לצוות נטע גרינבוים, שגם לה מגיעות מחיאות כפיים.

אני הייתי שותפה לאירוע רק באותו יום, אורחת לרגע, אבל דובי כבר שנים מחשיב את קיומו של המועדון ופועל בהתנדבות ובמסירות אין קץ להפעלתו. הוא מקפיד ומתמיד וראוי לכל שבת.

בנוסף, דובי מטפל בנוי הקיבוצי כמו בבן טיפוחים פרטי.

השכונה בה אני מתגוררת סבלה בשנים האחרונות מהזנחה רבה.

דשאים הצהיבו והתייבשו, צמחים קמלו ואפילו העצים נראו סובלים.

השכונה שלנו לא נראתה כמו שכונה קיבוצית טובלת בירק אלא כמו שכונה זנוחה.

ביום בהיר התקשר דובי אל כל הדיירים והודיע לנו שהוחלט לשפר ולציפר את פני השכונה שלנו. להפריח את השממה. עוד זה מדבר וכבר סודרה השקיה בטפטפות, ואחריה שלל צמחים, שיחים וכל טוב נשתלו בגינות הזנוחות. בן רגע השתנו פני השכונה.

עוד לא דיברתי על פינות רבות בקיבוץ הזוכות לטיפוח מידיו של דובי, שיחים

דובי מדווח מגן הנוי

"בננה" משודרגת

תופעה מוזרה בשכונה המערבית: מרבדי תפוז סיני על הרצפה. גם קלמנטינות.

בזמן האחרון השלמנו כמה מבצעים:

- שביל שפונה מחדר האוכל לאשדות מאוחד (בית ברוריה), שתלנו לאורכו צמחי-נוי לאחר ששנים רבות היה המקום מוזנח, ועדיין חסרים מספר שיחים שיושלמו כאשר נקבלם.

- ליד תחנת האוטובוס הפנימית באי התנועה, החלפנו מספר שיחים צבעוניים.

- בדשא מחדר האוכל לארכיון (מצפון לשעשועים) שתלנו 3 עצים שלא היו באשדות: 'סיפון השווה' עץ עם נוף גדול (עושה צל) ועלים גדולים ויפים, בסתיו לפני הנשירה כל העץ הופך אדום מרהיב

- הבאנו שיח שנקרא 'איקסורה' שפורח באדום או בוורוד או בכתום (הבאנו את שלושת הצבעים). אפשר לראות חלק מהם ליד 'אורן קורי' (סמוך לקיר).

- 'שכונת הבננה' שהיתה מוזנחת – קיבלה פנים חדשות (ר' תמונה)

- גם את הפינה (בכניסה) של משרד יניר אלתר סידרנו (בתשלום) ורק חסרים הצמחים שיגיעו בקרוב

והתוכניות עוד גדולות.

שיהיה לנו חורף פורח עם כלניות שנשתול בימים הקרובים.

שימרו על גן נקי בגני השעשועים... ואל תשחקו כדורגל על דשא רטוב מגשם..

דובי שושני

עמק הירדן בדרך לארצית?

קבוצות קט של בנים ובנות וקבוצת נשים בוגרות, עובד בחינוך של שער הגולן. שיחק בעבר במספר קבוצות באזור המרכז, **עמית קמרי** (20) ממושב שזור 1.90, גדל במחלקת הנוער של מכבי חיפה ואף היה שחקן נבחרת ישראל בגילאי נערים ונוער, מאמן באגודה קבוצות קט סל ובית ספר לכדורסל. **אמיר בלצינסקי** (22) 1.80 מגן יבנה, גדל במחלקת הנוער של הישוב, גר היום בבית זרע ומאמן קט סל ובית ספר לכדורסל. **ים בן צבי** (19) 1.90, מבית אלפא (אחיו הבוגר, זיו בן צבי, מככב בעירוני נהריה מליגת העל) גדל במחלקת הנוער של גלבע, וזו שנה ראשונה שלו כשחקן בוגרים, **ליאור נהוראי** (23) מבית אלפא 1.84.

מנהל הקבוצה הוא מיודענו **עוזי רינג** משער הגולן, המנהל המקצועי הוא **גדי קוויק** מחמדיה שאימן עד אשתקד את קבוצת עמק הירדן, יו"ר האגודה הוא **רוביק רם** מדגניה ב'.

משחק הליגה הראשון לעונת 2017-18 היה בחוף נגד בקה אל גרביה, קבוצה שנבנתה להלחם חזק על העליה. הפתיחה שלנו היתה רעה מאוד, דיווח רז, וברבע הראשון הובילו המארחים 9-22. הרבע השני החזיר אותנו למשחק ונתן לנו את האמונה שאפשר לעשות את זה ובסיומו 32-36 לנו. לאחר רבע שלישי צמוד וקשוח שנגמר בפלוס 4 לנו, בא הרבע האחרון והמכריע. ידענו שהם יעלו את רמת האגרסיביות אבל השופטים במשחק שלטו יפה מאוד בקצב ולא נתנו למשחק להתפתח למקומות לא טובים. במצב של 51-59 לנו 1:50 לסיום איבדנו שני כדורים לא מחוייבים וזה רק 56-59 דקה לסיום. החבריה קפצו על הריצפה ונלחמו על כל כדור, אך אף קבוצה לא הצליחה לקלוע סל שדה. עמית קמרי עם 1 מ-2 מהעונשין 11 שניות לסיום העלה ל-56-60 מרשים ומרגש, שהבטיח את הנצחון. שאפו ענק לעילאי מידלר על משחק פשוט מרגש ועוצמתי, במיוחד בהגנה ובריבאונד, שם הצליח לעצור את פלביק הענק של בקה ואפילו לחסום אותו פעמיים בסטייל.

סוף בעמוד הבא

שורה עליונה מימין לשמאל: רוביק רם, גדי קוויק, עמית קמרי, עומר דניאלי, שחר כהן, עוזי רינג, מיכה גודיס, עילאי מידלר, ליאור נהוראי, רז ועידו גל

שורה תחתונה מימין לשמאל: אמיר בלצינסקי, אריאל לפידות, הלל ינאי, אורן ראובני, ניב אדם, ים בן-צבי.

קבוצת הבוגרים של אגודת הכדורסל גליל-תבור-ירדן (לשעבר הפועל עמק הירדן), מגלה סימני חיים. הקבוצה, שמאחדת את גליל תחתון, עמק הירדן וכפר תבור, מובילה בראש הטבלה של מחוז צפון בליגה א' אחרי ארבעה מחזורים (יחד עם טבעון וקרית ביאליק- שלושתן בלתי מנוצחות) ונותנת לשחקני המועדון בגילאי נוער צבא ולאחריו, מקום להמשיך ולהתפתח בשדה הכדורסל, כדי להביא גאוות יחידה וכבוד לאזור. גם הקהל מגיע השנה בהמוניו (למעלה מ-200 צופים בממוצע) ורמת העידוד מעוררת כבוד.

בקבוצת הבוגרים ישנם שבעה שחקנים ואנשי צוות שגדלו בעמק, מתוכם חמישה אשדותיים: **הלל ינאי** (29) 1.75 מאשדות יעקב, מאמן שחקן באגודה, **רז גל** מאשדות יעקב מנהל האגודה ועוזר מאמן בקבוצה, **עילאי מידלר** (18) מאשדות יעקב, 2.04, סיים י"ב, **ניב אדם** (26) מאשדות יעקב 1.85, **אורן ראובני** (29) מאשדות יעקב 1.87. שאר השחקנים: **אריאל לפידות** (18) ממסדה 1.83, **שחר כהן** (17) ממנחמיה 1.82 תלמיד י"ב, גדל באגודה, חזר לאחרונה מגלבע לקבוצת הנוער, אך צפוי לקבל חשיפה גם בקבוצת הבוגרים, **מיכה גודיס** (35) מגשר, 1.90, **עומר דניאלי** (33) מקיבוץ המעפיל 1.93. גר היום בתל קציר, מאמן באגודה

מהפכת הטסטים

עמק הירדן בדרך לארצית – המשך

בעיתונות הכלכלית מדווחים השבוע בכותרות גדולות על הפרטה מבחני הנהיגה המעשיים שתחל מיוני 2018 ותביא לקיצור ההמתנה לטסט מ-5 חודשים לשלושה ימים וכן שיפורים טכנולוגיים ושקופים שיבטיחו טסט הוגן.

אפי שלו מורה נהיגה ותיק ומנוסה, שבעבר ניהל בית ספר לנהיגה בעיר היין והיום גר אצלנו בנוף אשדות ומלמד באזור, מברך על השינוי המיוחל ששם קץ לסחבת ארוכת שנים. מה שהביא לכך היא פסיקת בג"צ שקבעה שהמדינה רשאית לתת שרותים לאזרח באמצעות השר הממונה. בעקבות צעד זה נפתח (למורת רוחם של הטסטרים...) הליך של מכרז ארצי בו זכו שתי חברות שנערכות כעת למתן שרותים בפריסה ארצית.

אנחנו המורים, אומר אפי, בזבזנו יקר ועצבים סביב הזמנת טסטים, שהם משאב שהמדינה אמורה לספק. מרגע שהתכנית תצא לפועל ייפסק ההליך המיותר הזה, ולדעתי המלומדה גם אחוזי ההצלחה בטסטים יעלו מאד, משום שסוף סוף תהיה בקרה על המבחן והכל יהיה מתועד ונתון לבדיקה. מבחינת הכיס של מורה הנהיגה, אפי לא צופה שינוי גדול, מה גם שמחיר השיעור לא יהיה בפיקוח, מה שיגביר בהכרח את התחרות. מחיר המבחן הנהיגה המעשי, יישאר לפי שעה בעינו.

משחק הבית הראשון של העונה היה מול עפולה, וסיפק דרמה אמיתית. עפולה פתחו בסערה עם 0-13. עמית קמרי שחזר מהספסל כמו רוח סערה, הראה לכולם שהוא פשוט בלתי ניתן לעצירה, והפער הצטמצם. מנגד ההגנה שלנו היתה רעה מאוד וחטפה סלים כמעט בכל התקפה. במחצית 40-43 לעפולה. למחצית השנייה עלתה הקבוצה עם הרבה לב ומלחמה על כל כדור ועצרה את עפולה על 19 נקודות בלבד בכל החצי השני, מה שהספיק לניצחון ביתי ראשון 62-73!

שני המשחקים הבאים היו חד צדדיים בעליל. 42:68 בחוץ על ירכא ו-45:92 בבית על נשר החלשה.

המשחק האחרון היה ב-12.11 במסגרת גביע המדינה, בו ארחה הקבוצה בבית בנדל את ביתר כפר יונה מהליגה הארצית. האורחים, שנהנו מיתרון גובה משמעותי, הובילו ברוב שלבי המשחק, אך הקבוצה המקומית לא נשברה, וברבע השלישי אף הובילה. בסיום 54:64 לאורחים. הפסד לא מחייב, אך הליגה חשובה יותר, מציין רו.

קלעו למקומיים: עומר דניאלי 18, ניב אדם 11, עמית קמרי 7, ים בן צבי 6, עילאי מידלר 4, אריאל לפידות, אמיר בלצינסקי ואורן ראובני 2 נקי כ"א.

המשחק הקרוב יתקיים ב-21.11 בחוץ נגד אחוה חיפה. משחק הבית הבא ב-28.11 נגד טבעון החזקה. הכניסה חופשית והקהל מוזמן לעודד.

תודה רבה לרז גל על ריכוז הנתונים והאינפורמציה העדכנית.

אבנרון

גבעת רוג'רס

שהביא את מלחמת ההתשה אל סופה, ב-8 באוגוסט 1970.

לתל קציר, קיבוץ שספג הפגזות סוריות קשות עד ובמהלך מלחמת ששת הימים, היתה עדנה קצרה בלבד, וזמן קצר אחרי שרמת הגולן שוחררה מידי הסורים, באה מלחמת ההתשה בגזרת ירדן, ושוב נאלצו אנשי המקום להתמודד מול פעילות חבלנית עויינת ששיבשה את חייהם.

באותה עת התנהלו בארץ ויכוחים סוערים על סיפוח הגולן מחד, וניסיונות גישוש לגבי הסדרים עם סוריה מאידך. בשיחות שהיו בוועדת שביתת הנשק, בהן לקחו חלק גם האמריקנים, אומרת ארכיונאית הקיבוץ דבורה אורטנברג, התבררה עמדתם של אי הכרה בריבונות ישראלית על רמת הגולן. לאור קביעה זו, החליטו במשרד החוץ להביא את מזכיר המדינה ויליאם רוג'רס לתל קציר, בכדי שיתרשם מקרוב מצורת החיים בצל הרמה המאיימת.

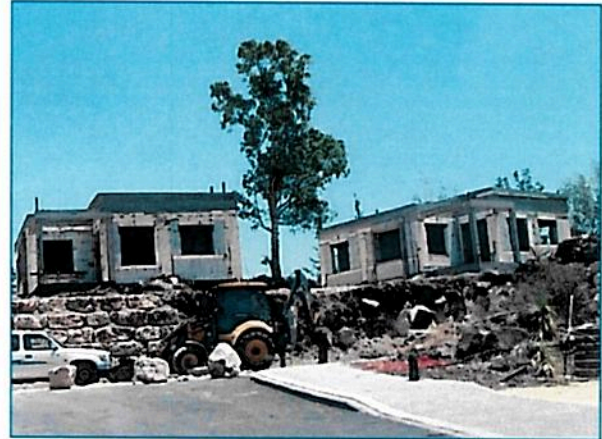
מאחר ולא נאה להעמיד אישיות רמת דרג, על הכביש כך סתם, מספרת אורטנברג, הוחלט בפיקוד צפון להכשיר במה על גבעה מוגבהת בשולי הקיבוץ, ממנה יוכלו הנכבדים לעמוד ולצפות במפגש הגבולות ישראל-ירדן-סוריה. גבעה זו, ששימשה באותם ימים חלק ממערך ההגנה שבנה צה"ל סביב הקיבוץ, זכתה לכינוי 'גבעת רוג'רס'.

הסיפור המוזר הוא שמזכיר המדינה, ויליאם רוג'רס, כלל לא הגיע לקיבוץ, ואת תל קציר, ואזורי גבול נוספים הוא ראה מהמסוק; ולמרות זאת, השם 'גבעת רוג'רס', שניתן על ידי הצבא בעת הכשרת המקום לביקור, נותר בעינו עד היום.

ויליאם רוג'רס על שמו קרויה השכונה

אבנרון

בחלק הגבוה ביותר של תל קציר, על גבעה המשקיפה על הכנרת, עמק הירדן והגולן, מוקמת בימים אלה שכונה חדשה (בתוך הקו הכחול של הקיבוץ) הכוללת מגרשים בני חצי דונם הפונים אל הנוף. 'שכונת רוג'רס', זה שמה של השכונה שנחנכה בימים אלה, כוללת 24 מגרשים, המיועדים כולם למשפחות צעירות שנקלטות לחברות מלאה בקיבוץ. אחרי שנים ארוכות בהן הצמיחה הדמוגרפית בתל קציר דשדשה, נרשמת סוף סוף תנופה מחודשת של בני משק חוזרים, ומשפחות צעירות הבאות לתל לבנות ביתן מול הנוף שבין הכנרת לגולן. אלה מצטרפים לכ-40 משפחות צעירות שכבר נקלטו בקיבוץ בשנים האחרונות ואילו בגן המקומי, שעד לפני שנים אחדות עמד שומם למדי, רשומים 30 ילדים.

מה לרוג'רס ולתל קציר, שואל עצמו הקורא התמים? ובכן כך: ב-1970 ניסה מזכיר המדינה האמריקני ויליאם רוג'רס (1913-2001) לקשור בין תוכניתה של ארה"ב ליישוב הסכסוך הישראלי-ערבי, לבין שליחותו של גונאר יארינג המתווך מטעם האו"ם, למזרח התיכון. ממשלת ישראל התלבטה זמן רב בשאלת התגובה על תוכנית זו, והחליטה ברוב קולות להיענות ליוזמה, מה שהביא לפרישתם של שרי גח"ל מממשלת הליכוד הלאומי. בסופו של דבר התוכנית נדחתה וירדה מן הפרק, אך רוג'רס רשם הצלחה, בכך שהוביל את ישראל ומצרים לכדי חתימה על הסכם הפסקת אש,

פארק אדיסון מתקדם

מתחם הבילוי שצפוי להתפרס על שטח של 2000 מ"ר, יופעל באמצעות יזם, ובאדיסון מאמינים בפוטנציאל הרב הטמון בו עבור תושבי האזור וגם לרחוקים יותר.

מרכז כנרת לחדשנות, שהוא גוף כלכלי המשותף למכללת כנרת ולצמח מפעלים בתמיכת המועצה האזורית עמק הירדן ובשיתוף בית החולים פוריה, אמור להכנס למבנים 9 ו-10. התוכנית החיצונית כבר מוכנה ומחכים לתוכנית הפנימית ולקבלת לוחות זמנים, ובהתאם לזה נתקדם. אין ספק שהמרכז לחדשנות הוא אחד העוגנים החשובים במתחם, וראש המועצה עידן, דוחף מצידו להאצת התהליכים, אומר ירושלמי. נכון להיום מתקיימת פעילות של חברות מחו"ל במספר קראוונים במכללה.

אמיר ירושלמי מתגורר במושב אלמגור שבצפון הכנרת. הוא נשוי להדר ואב לשלושה בנים. למרות הלחץ הבלתי פוסק ועבודה סביב השעון, הוא שומר על 'שקט תעשייתי' תרתי משמע ומצליח בדרכו הנעימה והסובלנית להשרות על כל עובדי הפארק תחושה שיש על מי לסמוך ובמי לבטוח. הפתיחה הרשמית כאמור באפריל 2018.

מעורב ירושלמי

אבנרון

יום למחרת התרגיל הצה"לי בפארק אדיסון, העניינים שבו לשגרה.

הסופרמרקט שבפארק טרם נפתח, ושמועות בעמק ומחוץ לו אומרות שהבעלים שלו מצוי בפשיטת רגל. מנכ"ל אדיסון אמיר ירושלמי קובע בפסקנות שהשמועה נכונה מאד אלא שמדובר על סופרמרקט בשם י.א מרכז מזון (בבעלות של יהודי וצירקסי) שנסגר לפני כשנה בכפר תבור, שאין לבעליו שום קשר אלינו. הסופר של אדיסון הוא בבעלות חברת 'סטור פלוסי' השייכת ליוסף צ'וסחה מכפר קמא. במהלך החודשיים הקרובים יוכשרו בסביבת הסופר מגרשי חניה חדשים ומדרכות, ובאפריל 2018 תהיה הפתיחה הרשמית שלו. מדובר על מחירים הזהים לאלה של חברת 'שופרסל' או פחות. אמיר חוזר ומדגיש שהעיכובים בפתיחת הסופר, שמשתרע על שטח של 1000 מ"ר, הם טכניים בלבד וכי הכל מתנהל על פי התוכנית.

בימים אלה מכשירים במתחם המבונה 1100 מטר של משרדים עם חיפוי חיפויי אטרקטיבי ובהמשך תיסלל מדרכה דקורטיבית. מבנה תעשייה הנמצא בסמוך מחולק לשניים: אגף אחד שייך ליזם סיליקון ובשני שוכן מפעל הפלסטיק צ.ד.פ. בבעלות משפחת פרגיון מטבריה שתפס את מקומה של חברת 'ארקל' שסגרה את הפעילות. רוב העובדים במפעל מגיעים מכפרי הסביבה.

בקרוב מאד תפתח את שעריה חנות הספורט 'ברטלי' המשווקת אביזרים לתחום הטריאתלון ולריצה בכלל.

הקידמה מתקדמת ועמליה מזדנבת

נכדיה הזיזו כפתור במכשיר הטלויזיה החדש שחילקו לחברים, היא היתה נמלאת דאגה וקוראת לנח כהן שישלח את המכשיר לתיקון.

בנה הסביר לה, שנכדיה פשוט רצו לראות תחנה אחרת, והטלויזיה לא באמת התקלקלה ואין צורך להטריד את נוח שיזמין טכנאי טלוויזיות מטבריה כדי לתקן...

הזמן ממשיך לתקתק, ובכל פעם צץ חידוש מרנין שלא היה קודם, אבל אני כנראה לא מצליחה להבין ולהתרגל לכל החידושים במהירות הדרושה. לאחר שאילת, בתי הגדולה, שכנעה אותי שעקב נסיעותי התכופות ברכב, טוב שיהיה לי טלפון נייד, כדי שאם חלילה אתקע באחת מנסיעותי הליליות, אוכל להזעיק עזרה. באופן כללי אני לא מתלהבת ממכשיר הטלפון, אז ניסיתי להתחמק בתואנות שונות שנשמעו טיפשיות באוזני בתי, והיא לא נרגעה עד שהצליחה לשכנע אותי לקנות מכשיר כזה. קניתי מכשיר שמיועד לאנשים שלא מרבים לשוחח בטלפון עם תוכנה זולה יותר למשתמש. אח"כ החלפתי אותו למכשיר הקרוי 'איזי-פון', כזה שהצלצול שלו מעיר מתים בקברם. התוכנה היתה פשוטה וקלה, שאפילו אני הצלחתי להפעיל אותה ולשלוח לילדי סמסים עד תל-אביב הרחוקה. אחותי התלוננה בפני שהיא נורא רוצה לשלוח לי כל מיני מצגות או תמונות ותהתה למה אין לי ווטסאפ? אחרי הרבה קיטורים מצדי, החליטה בתי הצעירה לקנות לי טלפון יותר מתקדם והתחלתי ב"מסע המפרך" להכרת המכשיר החדש והמשוכלל. קיטרת. בלי סוף ... באחת הפעמים הציעה אילת ליעל שתסדר לי את ה"ווייבר" (מכיוון שביידיש 'ווייבר' פרושו 'נשים', ניסיתי לחשוב האם זו תוכנה יחודית לנשים). אילת הסבירה שבעזרת ה'ווייבר' תוכל לדבר איתי כשתהיה בחופשה בחו"ל. יעל עשתה את שביקשה ממנה אחותה, ואז החל המכשיר החדש לשפוע המון המון רעיונות, המצאות והצעות למשחקי קלפים שלא מעניינים אותי. באחד

סוף בעמוד הבא

למרבה הפלא, הצלחתי לצלוח את המאה ה-20 בה נולדתי, ולהגיע למאה ה-21. בעיני זה ממש פלא. אני זוכרת את אחד הספורים "המצחיקים" שסיפר לי אבי, את הסיפורים האחרים, הוספתי אני.

כאשר החלו בהנחת האדנים למסילת הרכבת באזור מגוריו של אבא, הגיע אחד מהאיכרים, שרובם לא ידעו קרוא וכתוב, הסתכל בעיניים תמהות ושאל, את הסובבים: "מה זה? מה עושים כאן?", מבין הקהל, הסבירו לאיכר שעוד מעט תהיה רכבת שתיסע מכאן עד עיר הבירה, ולא נצטרך להיסחב שעות על גבי שעות בעגלה רתומה לסוסים.

"מה זאת אומרת בלי סוסים? מה זה רכבת?" הקשה האיש על הסובבים.

"תקשיב טוב, חבר" המשיך בלהט, זה שהסביר מקודם. "רכבת זה דבר ענק יצוק מפלדה שיש לה דוד גדול עם מים שמחממים בהמון פחם, וכשהמים רותחים ויש הרבה קיטור, יש שם מין קונץ כזה שהקיטור מניע את הגלגלים של הענק מהפלדה שקוראים לו קטר והוא מתחיל לנסוע על פסי הברזל שמניחים פה עכשיו, וככה הדבר הזה מתגלגל ונוסע במהירות ולא מתעייף כמו הסוסים שצריכים לתת להם לאכול ולשתות או להחליף אותם בדרך כמה פעמים, אתה מבין עכשיו?" שאל המסביר.

"ודאי שאני מבין" השיב האכר, "יש דוד ענקי מפלדה שמסיקים אותו בפחם, והקיטור מניע את הגלגלים והדוד נוסע... כן אני מבין הכל, ובכל זאת, איפה יהיו הסוסים? את זה לא הבנתי!"

באחד הימים הגיעה לקיבוצנו שמועה שעוד מעט יגמרו לחפור באדמה ואחרי שיניחו בה את הכבלים, יהיה לנו טלפון בכל דירה, ולא נצטרך לעמוד בתור ליד המזכירות כדי לדבר עם קרובי משפחתנו. בתוך זמן נשלמה חפירת התעלות והניחו בהן כבלי טלפון. חולקו מכשירים והתחלנו להתרגל לאביזר החדש ולצלילי השונים. רק סבתא היתה מעט מוטרדת, וכאשר הרימה את השפופרת ולא היה צליל כלשהו, אלא שקט, היתה קוראת לבנה שיסביר לה. לימים, כאשר

הקידמה מתקדמת ועמליה מזדנבת - סוף

נר נשמה חודש נובמבר

כ"ד חשון תש"ב	14.11.1941	פישל	פדלוצקי
ג' כסלו תשנ"ג	12.11.1942	גולדה	לייבוויץ
ה' חשון תשי"ב	4.11.1951	יצחק	ענבי
ט"ז כסלו תשי"ז	20.11.1956	זאב	קרפ
י"ח כסלו תשי"ז	22.11.1956	יחיאל	שוורץ
ב' כסלו תשכ"ז	15.11.1966	מרים	לפקוביץ
ב' כסלו תשל"א	12.11.1969	אריה	ניב
י"ח כסלו תשל"ל	28.11.1969	טל	פלג
י"ט חשון תשל"א	18.11.1970	משה	ברקאי
ט' כסלו תשל"ב	27.11.1971	שמעון	וולודרסקי
י"ב כסלו תשל"ג	12.11.1972	משה	גור
כ"ז חשון תשמ"ג	8.11.1982	יעקב	זק
ח' כסלו תשמ"ג	24.11.1982	אורי	מלמוד
כ"ו חשון תשמ"ט	6.11.1988	אבישולם	שניפר
י"ח חשון תשנ"ו	10.11.1995	שמעון	וקנין
כ"ט חשון תשנ"ז	12.11.1996	ציפורה	בן-יהודה
ה' כסלו תשנ"ז	16.11.1996	איילה	שפירא
ט' כסלו תשנ"ט	28.11.1998	נחום	שיפר
ט"ו כסלו תשס"ב	30.11.2001	דוד	פרצ'יק
ד' כסלו תשס"ה	17.11.2004	צבי	פז
ו' כסלו תשע"ו	18.11.2015	שרה	קפלן
י"א חשון תשע"ז	12.11.2016	משה	אריאלי

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא
באתר ההנצחה של אשדות איחוד
באינטרנט

הימים רציתי לטלפן לשרת הבריאות והרווחה שלנו - זהר יחיאלי. אני פותחת את הטלפון ומופיעה שם מודעה בזו הלשון "עדכני עכשיו לאנדרואיד 6.0. ניסיתי לגלול את הדף במסך למעלה או לצד כדי להפטר ממנו, אבל המודעה סירבה להעלם. בחוסר ברירה לחצתי על 'עדכון' ואז הללויה!! המודעה נעלמה ועוד לפני שהספקתי להגיד "ג'ק רובינסון" ולצלצל לזהר מופיעה מודעה חדשה, 'האם את מעוניינת בסקס סמוך למקום מגוריך?!"

אני פוערת עיניים תמהות. האם אני רואה נכון? ואז מופיעה בתחתיתה מודעה נוספת, האם לתרגם לך לאנגלית? לחצתי על "לא" ואז נעלמו הסקס והצעת התרגום, ויכולתי סוף-סוף לטלפן לזהר כשכולי המומה. זהר מציעה לי לפנות לסרגי כדי שיעזור לי עם הטלפון הסורר. סרגיי החליף את כרטיסי היסים ומסתבר שהחדש הצליח להתרוקן במהירות אדירה. או אז נזכרתי בסיפור על אבא ובנו הבוכה ללא סיבה. האבא שאל 'למה', אלא שהבכי התגבר ונעשה יותר חזק. האב איבד את סבלנותו והכה בישבנו של הפעוט: 'עכשיו תהיה לך סיבה אמיתית לבכות', אמר.

כאשר בנתיי באו שוב, ביקשתי מיעל בקשה קטנה: אנא הוציאי מהטלפון שלי את כל הווייברס, ווטצאפס, שמצאפס, ויתר פלאי הטכנולוגיה, והניחי לי לחיות בשקט!!

שבת שלום,

עמליה דיין בת-ארי

משה אריאלי ז"ל – במלאות שנה לפטירתו

**קיץ וחורף, אביב וסתו,
מי נהרות והים הרחב,
והרים ויערות ושיחים ופרחים,
וגופי עשבים ירוקים ולחים,
והאור הנווד כנסיך מאוהב,
סובבים והולכים בגלגל השנה,
שטים ועוברים בתקופות השנה
ואתה עמהם בתקופות השנה.**

דליה רביקוביץ

העונות מתחלפות. שנה. כבר שנה?
רק אתמול היית בינינו, חי, בריא, צלול אז
איך זה שהלכת לישון ולא קמת?
האם יש עולם אחר יותר טוב? (לא שכאן כל-
כך מזהיר...). לא ענית.
ופה החיים ממשיכים: סתיו, חורף, אביב
וקיץ. מתרחשים דברים בעולם, בארץ,
בקיבוץ, במשפחה ואין עם מי להתחלק,
להתייעץ, לשאול. אין את התמיכה, העזרה,
העידוד והחיבוק.

אז אין ברירה נמשיך לחיות רק בלעדך.

נועה

כשאין עוד כח לכתוב, צריך להזכר.
כשאין עוד כח לצלם, צריך לראות בעיני
הרוח.
כשאין עוד כח לקרוא,
צריך להיות מלאים סיפורים.
כשאין עוד כח לדבר,
צריך להתנגן.

כשאין עוד כח ללכת, צריך לעוף.

וכשבאה השעה היעודה, צריך לוותר על
הזיכרון,
על עיני הנפש, לחדול להתנגן,
להיות בשקט ולהרפות את הכנפיים.
אך יהיה אשר יהיה, הסיפור נמשך ונמשך.

אווה קילפי
קראה - שרית

משה'לה,

שלוש מאות ויותר שיחות ניהלתי איתך
במהלך השנה האחרונה.
היה לי משונה להשמיע את דעתי מבלי
להתווכח. אני יודעת שרוב הציבור שהגיע
לכאן היום התאסף להזכיר לעצמו כמה
דעתך חסרה לו.

אני לא מאמינה בגן עדן שמימי. איפה שהוא
במחשבות אני רואה אותך מחפש את אמא
שלי, אחותך, ואת הסבים שלי אברהם ושרה,
הורידך. אתה לא מתווכח איתם, אתה לא רב
ולא כועס, אתה מספר להם על הילדים, על
הנכדים שלך וגם עלי.

כל חיי מכל מקום באתי אליכם: אליך ואל
נועה. היית עבורי מגדלור חזק ומאיר,
מעניין, סקרן ומתחדש. אהבנו לדבר
פוליטיקה.

יותר מכל אהבת לשאול על ילדי. כל פעם
מחדש הקשבת להצלחות שלהם להתקדמות
שלהם, השתתפת בכל השמחות שלי.

לטולי נכדתי, היית קצת יותר דוד-סבא,
באחת הפעמים שסיפרתי לה על דודה נוער
שלי, היא שאלה עליך. ילדה קטנה בת ארבע
וקצת מבינה שנעלמת מוקדם מדי. לא זקן
ולא חולה.

הבטחנו, חזקי ואני, לשמור קצת על נועה.
אנחנו באים כי טוב לנו לבוא לדבר, ללכת
לסרט, לאכול ארוחת ערב. חזקי נעמד
בהתחלה לשטוף כלים ונועה הסכימה לו.

ביום שישי האחרון בתום ארוחת הערב נועה
אספה את הכלים לכיור – אני אשטוף. אחייכ
אמרה, כשתלכו. לתומי חשבתי עוד מעט
אחרי החדשות מוישלה יעמוד ליד הכיור כמו
פעם – זה אחד התפקידים שלוי אמרת
לפעמים...

שנה מאז צלצל הטלפון בשבת בבוקר ונוער
ביקשה ממני: 'אל תצעקי...'

בלהה

(בת אחותו ז"ל של משה)

מי ומה באשדות

מפגעי תעבורה- והפעם תיעדתי שניים כאלה.

האחד-בהשתלבות ממגרש החנייה של השכונה המערבית אל כביש הגישה. הרכב החונה מסתיר מפני הרכבים היוצאים מהמגרש, את הולכי הרגל ורוכבי האופנים (במיוחד ילדים) שלפעמים נוסעים שם במהירות גבוהה מבלי להיות מודעים לסכנות. הפתרון??

המחסום החדש ליד חדר האוכל, שאמור לחסום את הגישה לשכונות, הוצב במקום ראוי אלא שהניראות שלו כמעט שאינה קימת והוא יכול בקלות להוות מלכודת לתאונות לא נעימות. ניתן לפתור את הבעיה בקלות יחסית, באמצעות עיבוי החלק העליון של המחסום ותוספת של פסים זוהרים. (ותודה לאריק מעין שהסב את תשומת ליבי)

המשך בעמוד הבא

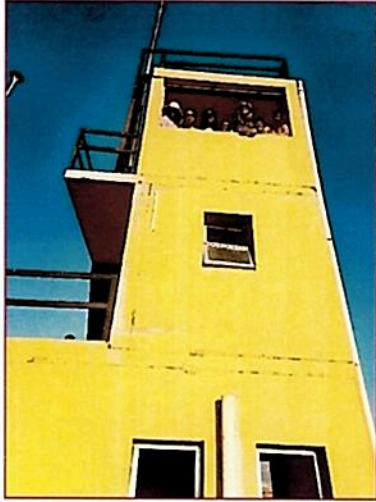
ותק שלא נגמר. הנסיון שלי (שבדיעבד הסתבר כחסר כיסוי) לשקף מעל דפי העלון את פניו של דור הוותיקים העכשווי של אשדות, גורר בעקבותיו 'תגובות ומקצי שיפורים' חוזרים ונשנים. עכשיו מתברר שלא כללתי ברשימה המכובדת גם את **נועה אריאלי ושרה הראל** שוותיקותן רבת-הזכויות עומדת לזכותן בלא כחל וסרק. אני מקווה שבזאת תמה הסאגה, ואתנחם בכך שאי הכללתן של אותן וותיקות ברשימה המקורית מהווה סגולה לאריכות ימים...

נובמבר ברוב השנים הוא חודש שחון ודל משקעים, וכך הוא התנהל עד לפני יומיים, כאשר עטינו באובך מדברי סמיד, שהקשה על הראות ועל הריאות האסמטיות. אלא שלכל חגיגה יש סוף, וברגעים אלה של בוקר יום רביעי, ניתך עלינו מטר זלעפות שאולי מבשר את פתיחתו של החורף (שיחל רשמית ב-21.12) בתקוה שיהיה פורה וגשום מקודמיו. מי שנהנה במיוחד מן הגשם הצפוי, הן המכוניות, שנחסכה מהן ומבעליהן שטיפה של לאחר האובך, וכמובן שדות החיטה שכבר נזרעו, ויוכלו לנבוט ללא עזרת התותחים.

בתום שנה לחניכתו של קו הרכבת שבין בית שאן לחיפה מדווח העיתון 'ידיעות אחרונות' שמניתוח נתוני רשות המיסים שערכה שמאית המקרקעין נחמה בוגין, עולה שחל גידול משמעותי במחירי הנדל"ן של הערים בהן עוברת המסילה. את הזינוק החד ביותר, שימו לב, רשמה בית שאן עם עלייה ממוצעת של 22 אחוזים במחירי הדירות. בוגין מעריכה שעליית המחירים בעיר תימשך. רכבת העמק מקצרת את הנסיעה מבית שאן לחיפה ל-45 דקות בלבד.

מי ומה - סוף

טרנסנדנטלית על ראש מגדל התצפית הירדני באי השלום.

ואם כבר נהריים אז הנה לכם תיעוד מביקור בשבוע שעבר באי השלום, של יחידה 433 של משטרת ישראל בראשות ניצב רוני ריטמן (יושב מחוייך בצד ימין) ופקודיו. ברקע ניתן לראות דגלים ירדנים. שמו של ריטמן עלה השבוע לכותרות אבל בהקשרים אחרים...

אם הקדשנו כתבה שלמה לקבוצת הכדורסל של עמק הירדן המככבת בצמרת ליגה א', לא נקפח גם את אחותה הבוגרת, קבוצת אשדות איחוד, המשחקת בליגה האזורית בחסות ספונסר חדש - ירכב אשדות'. מנהל הקבוצה וגם שחקן בה, הוא תומר מלמוד. שאר השחקנים ניבטים בתמונה. בתום שני משחקים, הקבוצה עומדת על שני נצחונות, האחרון בהם נגד מסד 60 : 34. בהצלחה לוותיקים.

בא לשכונה בחור חדש – לדברי ישראל ברקאי, כדי לארח חברה ללופיו. לדבריו השנים מסתדרים מצוין ואפילו מרימים את הראש מדי פעם...

נהריים זה לא רק מים אלא גם נשים המגיעות מחו"ל לעשות מדיטציה

שבת שלום!

עלון 1504

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון